

ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ
1927

KYJAMAN

ΠΡΟΣΚΟΠΟΙ !

Γὰ εἶδη σας ὅλα παραγγείλατε εἰς τὰ Ἀγγλικά Ἐργοστάσια·
Μέσω τοῦ περιοδικοῦ «Προσκοπικός Κῆρυξ».

Εἶνε ὁ ταχύτερος καὶ ἀσφαλέστερος τρόπος ταχείας καὶ εὐσυνειδήτου ἐκτελέσεως τῶν παραγγελι-
ῶν σας.

Αἱ τελευταῖαι μας σημεριναὶ τιμαὶ μὲ τὰ ἔξοδα ὅλα εἰς βάρος μας εἶνε:

Σημαῖαι μὲ μεταξοκέντητον τρίφυλλον	δρ.	375	Πελέκυσ μὲ δερματίνην θήκην	»	55
Μπλοῦζαι χακί θερινὸ προσκόπων		90	Ἔξοδα ὅλα τὰ εἶδη μουσικῆς μπάντας.	»	25
Παντελόνια χακί θερινὸ προσκόπων	»	75	Παντελονάκια φοῦτ μπῶλ	»	48
Κάλτσαι μάλλινα Ἀγγ. προσκόπων	»	55	Μπλοῦζαι φοῦτ μπῶλ εἰσδήποτε χρώμ.	»	
Καπέλλα Ἀγγλίας προσκόπων	»	72	Καροτσάκια ἀπὸ 1750 καὶ ἄνω.	»	60
Σουγιόδες Γαλλίας προσκόπων	»	30	Σχοινὶ 10 μέτρα		
Ζῶναι μὲ τὸ προσκοπικὸν εἶμα ἀντὶ πόρπης	»	31	Βόλλεῦ μπόλλ δρ. 175 καὶ ἄνω. ὁμοίως φοῦτ		
Σάλπιγγες Γαλλίας	»	180	μπῶλ.		
Σάλπιγγες καλλίτεραι	»	230	Καὶ πᾶν ἄλλο εἶδος, ἤτοι σκηναί, ἀντίσκηνα		
Σάλπιγγες Ἀγγλίας	»	350	κλπ.		
Τύμπανα Γαλλίας	»	550	Πᾶσα παραγγελία δέον νὰ συνοδεύεται μὲ προ-		
Τύμπανα Ἀγγλίας	»	750	έμβασα 1) 2 τῆς ἀξίας δι' ἐπιταγῆς ἐπ' ὀνόματι τοῦ		
Καραβάναι	»	24	Διευθυντοῦ.		
Παγούρια	»	22			
Κάλτσαι ἀρχηγῶν Καμήλου	»	110			
Καπέλλα ἀρχηγῶν ἐφόρων	»	140			
Μανδήλια	»	18			
Σακκίδια	»	18			
Σάκκοι ἀγγλικοὶ	»	95			
Κρεβάτια ἀρχηγῶν λυόμενα	»	400			
Κούνια κρεμαστά	»	230			
Διόπτραι ἀρχηγῶν	»	300			
Ἀδιάβροχα Ἀγγλίας	»	980			
» Γαλλίας	»	700			
Σφουρίκτρα	»	15			
Ἰποκάμισα ἀρχηγῶν χακί	»	90			
Μπλοῦζαι φανέλλαι χακί	»	170			
» φανέλλαι λευκαί	»	240			
Κυλῆτται ἀρχηγῶν	»	170			
Μπλοῦζαι χακί θερινὸ	»	230			
» ἀρχηγῶν χειμῶνος	»	340			
Καπέλλα ἀρχηγῶν	»	140			
Σάκκοι μεγάλοι	»	170			
Μπαστούνια Ἀλπινιστῶν	»	24			
Κουβέρται ἀπὸ 150 καὶ ἄνω.					
Σκηναί 6X4X3 πόδες	»	375			
Σκηναί 7X5X4 πόδες 1000 ἔξτρα.	»	1000			
Σκηναί 6 1) 2X6X5 πόδες 1200 ἔξτρα.	»	1200			
Σκηναί 10X7X6 πόδες 2200 ἔξτρα.	»	2200			
Παλαιαὶ στρατιωτικαὶ σκηναί εἰς καλὴν κατά-					
στασιν	»	980			
Σουγιόδες ἔξτρα Ἀγγλικοὶ	»	180			
Ἰποκάμισα στρατοπέδου	»	75			
Ζῶναι ἀρχηγῶν	»	90			
Τραπεζάκια στρατοπέδου	»	75			
Πλήρης τραπεζαρία στρατοπέδου 7 κομ.	»	1100			
Τηλεβόας ἀπὸ δραχ. 45 καὶ ἄνω.					

E. N. ΠΕΡΔΙΚΕΑΣ

ΝΙΚΗΣ 11

ΑΘΗΝΑΙ

ΔΙΑ ΤΑ ΟΦΘΑΛΜΟΛΟΓΙΚΑ ΝΟΣΗΜΑΤΑ

Συνιστῶμεν τὴν τελειοτέραν Ὀφθαλμο-
λογικὴν Κλινικὴν

ΣΠΗΛΙΟΥ ΧΑΡΑΜΗ

Ἰατροῦ τῆς Ὀφθαλμολογίας ἐν τῷ
Πανεπιστημίῳ. Μέλους τῆς Γαλλικῆς Ὀ-
φθαλμολογικῆς Ἐταιρείας, Διευθυντοῦ
Ὀφθαλμολογικῶν Κλινικῶν. Ὀφθαλμο-
λόγου Σχολῆς Παρισίων.

ΘΕΡΑΠΕΥΟΝΤΑΙ

Καταρράκτης ἀμέσως καὶ ἀσφα-
λῶς. Τραχώματα, τριχίασις, ἀλ-
λοιοθωρία κλπ., διὰ τῶν ἀσφαλε-
στέρων θεραπειῶν καὶ πάντα τὰ
ὀφθαλμικὰ νοσήματα

27 Μενάνδρου 27—ΑΘΗΝΑΙ

ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ Υ ΠΕΡΙΕΧΟΥΣΑ ΥΛΗΝ ΑΥΣΤΗΡΩΣ ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΗΝ Υ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ὀδὸς Νίκης 11.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Ε. Ν. ΠΕΡΔΙΚΕΑΣ

ΑΘΗΝΑΙ, Φεβρουάριος 1927

ΠΩΣ ΝΑ ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΤΗ ΖΩΗ ΣΟΥ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ ΣΟΥ

Αὐτὸν Νό. θυμῶσαι ὅτι ὁ καιρὸς εἶναι χρῆμα.

Ἐκεῖνος ὅστις διὰ τῆς ἐργασίας του ἠμπορεῖ νὰ κερδίσῃ δέκα δραχμὰς τὴν ἡμέραν, καὶ περιφέρει μὴ ἢ μένει ἀργὸς τὴ μισθὴ ἡμέρα, ἂν καὶ δὲν ἐξοδεύῃ περισσότερον ἀπὸ ἐξοδαίματα πέντε λεπτὰ δι' αὐτὴν τὴν ὥραν τοῦ περιπάτου του ἢ τῆς ἀναπαύσεώς του, δὲν πρέπει νὰ λογαριάσῃ αὐτὸ τὸ ἔξοδον μόνον. Ἐξὼ οὐδεὶς πραγματικῶς ἢ πολλὸν ἔρριπεν εἰς τὴν μισθὴν πέντε δραχμὰς περισσότερον.

Νὰ θυμῶσαι ὅτι ἡ καλὴ πίστις εἶνε χρῆμα.

Νὰ θυμῶσαι ὅτι τὸ χρῆμα εἶνε φύσεως τοιαύτης, ὅστε νὰ πολλαπλασιάζεται ἀφ' ἑαυτοῦ.

Τὸ χρῆμα γεννᾷ χρῆμα, ἐκεῖνο δὲ ποῦ ἐγεννήθη ἀπὸ αὐτὸ γεννᾷ ἄλλο, εὐκολώτερα ἀκόμη, καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς. Πέντε δραχμαὶ δουλεύονται κάμνουν ἑξ, δουλεύονται ἀκόμη, κάμνουν ἐπί, κάμνουν εἴκοσι, καὶ οὕτω καὶ ἀνάλογον μέχρι χιλιάδων. Ὅσοι περισσότερον τὸ χρῆμα δουλεύεται, τόσο περισσότερον αὐξάνει, καὶ τόσο ταχύτερα γεννῶνται τὰ κέρδη.

Νὰ θυμῶσαι ὅτι, ἕνα εἰκοσαράκι ἤν ἡμέρα ἂν οἰκονομῆσῃς θὰ ἔχῃς εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους ὄγδοιήντα περίπου δραχμὰς.

Μὲ τὸ μικρὸν αὐτὸ ποσόν, τὸ ὅποσον ὁ καθένας σπαταλᾷ καθ' ἡμέραν, μαζὸν μὲ τ' ἄλλα του ἔξοδα, χωρὶς νὰ τὸ καταλάβῃ, ἕνας τοῦ μωροῦ καὶ δραστήριος ἄνθρωπος τοποθετῶν αὐτὸ ἐπιμελῶς ἠμπορεῖ νὰ κερδίσῃ πολλά.

Νὰ θυμῶσαι τὴν παροιμίαν: «Ὁ καλὸς πληρωτὴς εἶνε κύριος τῆς τσέπης τῶν ἄλλων.»

Ἐκεῖνος, ὁ ὅποιος εἶνε γνωστὸς ὅτι πληρῶνει ἀκριβῶς καὶ ἐντὸς τῆς ὀριθεύσεως προθεσμίας τὰ χρέη του, ἐκτός τοῦ ὅτι φαίνεται τίμιος, ἀλλὰ καὶ ἠμπορεῖ σὲ κάθε περίστασι καὶ σὲ κάθε καιρὸ, νὰ ἔχῃ εἰς χεῖράς του ὅλα τὰ χρήματα ὅσα εἰ φίλοι του ἠμποροῦν νὰ διαθέσουν. Εὐκολία σπουδαιότατη γιὰ κάθε δύσκολή σου περίστασι. Μετὰ τὴν ἐργασία καὶ τὴν οἰκονομίαν, τίποτε δὲν συντελεῖ τόσο εἰς τὴν ἐπιτυχία τῶν νέων σὶν κόσμον αὐτόν, ὅσον ἡ ἀκριβεία καὶ ἡ δικαιοσύνη εἰς πᾶσαν ἐπόθεσιν. Καὶ διὰ τοῦτο, εἰς ἐδανείσεως χρήματα ποτὲ μὴν τὰ φυλάξῃς μίαν ὥραν ἀργότερα ἀπὸ τὴν προθεσμίαν ἀπὸ τὴν ὅποιαν ἐπεσχεθῆς νὰ τὰ ἐπιστρέφῃς, διότι εἶνε ἐνδεχόμενον ὅτι ἡ ἄλλειψις τῆς τοιαύτης ἀκριβείας νὰ σοῦ κλείσῃ διὰ παντὸς τὴν πίστιν τοῦ φίλου σου. Μόνον διὰ τῆς ἀκριβείας ἐκπληρώσεως τῶν ἐπισχεθέντων σου καὶ τῆς τηρήσεως τοῦ λόγου σου, ἠμπορεῖς ν' ἀποκτήσῃς ὑπόληψιν ἀνθρώπου τόσο τακτικοῦ ὅσον καὶ τι-

μοῦ, καὶ ν' ἀξήσῃς ἀκόμη περισσότερον τὴν ὑπόληψίν σου.

Συνήθισε νὰ καταγράφῃς ἀκριβῶς καὶ τὰ ἔξοδα καὶ τὰ ἔσοδά σου. Ἐὰν κάμῃς τὸν μικρὸν κόπον ἐξ ἀρχῆς νὰ σημειώσῃς ὅλα λεπτομερῶς, θὰ αἰσθανθῇς μετ' ὀλίγον τὰ καλὰ ἀποτελέσματα τῆς τοιαύτης συνηθείας· τότε μόνον θ' ἀντιληφθῇς μὲ πόσῃ ταχύτητά πολλὰ μικρὰ καὶ φαινομενικῶς ἀσήμαντα ἔξοδα, προσπιθέμενα ἀνεβάζον τὸ σύνολον εἰς ἕνα σπουδαῖον ποσόν, καὶ τότε θὰ ἰδῇς πόσα ἠμποροῦσες νὰ οἰκονομῆσῃς κατὰ τὸ παρελθόν, καὶ πόσα, χωρὶς πολὺ νὰ στενοχωρηθῇς ἠμπορεῖς νὰ οἰκονομῆσῃς εἰς τὸ μέλλον.

Τὸ πᾶν πρὸ πάντων ἐξαρτᾶται ἀπὸ δύο λέξεις· ἐργασία καὶ οἰκονομία· δὲν πρέπει δηλαδὴ νὰ σπαταλᾷς οὔτε τὸν καιρὸ σου οὔτε τὰ χρήματά σου, ἀλλὰ νὰ προσπαθῇς νὰ κάμῃς καὶ τῶν δύο τὴν καλύτεραν δυνατὴν χρῆσιν. Χωρὶς ἐργασίαν καὶ χωρὶς οἰκονομίαν, τίποτε δὲν θὰ κατορθώσῃς· μὲ αὐτὰ ὅμως θὰ κατορθώσῃς ὅ,τι εἶνε ἀνθρωπίνως δυνατόν. Ὅποιος κερδίζει ὅ,τι ἠμπορεῖ νὰ κερδίσῃ τίμιως, καὶ οἰκονομεῖ ὅ,τι κερδίζει, ἀφοῦ ἀφαιρέσῃ τὰ ἀναγκαῖα ἔξοδά του, δὲν ἠμπορεῖ νὰ μὴ γείνη μὲ τὸν καιρὸ ἀνεξάρτητος.

Πρέπει νὰ προσέξῃς καὶ εἰς κατὰ ἄλλο πολὺ σοβαρόν.

Τὰ χρήματα τότε μόνον σὲ ὡφελοῦν ὅταν ἡξεύρῃς πῶς πρέπει νὰ τὰ μεταχειρισθῇς.

Μὲ ἑκατὸν δραχμὰς κατ' ἔτος, ἠμπορεῖς νὰ ἔχῃς τὴν χρῆσιν κεφαλαίου ἀνωτέρου τῶν χιλίων πεντακοσίων δραχμῶν. γθάνει μόνον νὰ ἔχῃς ἐξηρηματομένην τὴν γῆμιν ὅτι εἶσαι γρόνιμος καὶ τίμιος.

Ἐκεῖνος ποῦ ἐξοδεύει καθ' ἡμέραν κακῶς τοιάντα λεπτὰ ἐξοδεύει ἀνωφελῶς περισσότερον ἀπὸ ἑκατὸ δραχμὰς κατ' ἔτος, τὸ ὅποσον σημαίνει ὅτι στερεῖται τῆς γοήσεως κεφαλαίου ἀνωτέρου τῶν χιλίων πεντακοσίων δραχμῶν.

Καὶ ἐκεῖνος ποῦ χάνει καθ' ἡμέραν στὴν ἀργίαν καὶ στὴν οἰκονομίαν τὸν καιρὸν του, κενδυνεύει νὰ γείνη ἐπαίτης καὶ νὰ χάσῃ κατὰ ἀνθρωπίνην ἀξιοπρέπειαν.

Ἐκεῖνος ποῦ σπαταλᾷ ἀνωφελῶς πέντε δραχμὰς καθ' ἡμέραν ἀπὸ τὸν καιρὸν του καὶ τὴν ἐργασίαν του, χάνει τὰς πέντε δραχμὰς ὡς νὰ τὰς ἔρριπε στὴ θάλασσα.

Ἐκεῖνος ὅμως ποῦ χάνει τὰς πέντε δραχμὰς, γάνει ὄχι μόνον τὰς πέντε δραχμὰς, ἀλλὰ καὶ τὰ κέρδη ὅλα ὅσα ἀπὸ τὰς πέντε αὐτὰς δραχμὰς θὰ ὡφελεῖτο· εἰς ἐποθέσει καὶ ἐδοῦλεν αὐτὰς μὲ ἐπιμελείαν καὶ

επιτηδειότητα· αὐτὰ δὲ τὰ κέρδη, ὑπολογιζόμενα δι' ὅλον τὸ διάστημα τοῦ χρόνου, ἀπὸ τὴν νεότητά του ἕως τὸ γῆρας του, θὰ ἠμποροῦσαν νὰ σχηματίσουν ἕνα πολὺ μεγάλα κεφάλαιον.

Βον: Συνήθισε νὰ πληρῶνῃς ἀμέσως ὅ,τι ἀγοράσῃς.

Ἐκεῖνος ποῦ πωλεῖ μὲ πίστωσιν ζητεῖ δι' ἐκεῖνο τὸ πράγμα ποῦ πωλεῖ ἀξίαν ἢ ὅποια ἰσοδυναμεῖ πρὸς τὸ κεφάλαιον καὶ πρὸς τὸν τόκον τῶν χρημάτων του, εἰς ὅσον καιρὸν θὰ στερηθῇ τοῦ κεφαλαίου.

Ἐκεῖνος λοιπὸν ποῦ ἀγοράζει μὲ πίστωσιν πληρῶναι τόκον δι' ἑ.τι ἀγοράζει, χωρὶς νὰ τὸ ἐννοῇ. Διὰ τοῦτο τὸ καλλίτερον εἶνε νὰ πληρῶνῃ κανεὶς ἀμέσως τὸ ἀγοραζόμενον, τοῖς μετρητοῖς, ὅπως συνηθίζεται εἰς τὴν ἐμπορικὴν γλῶσσαν νὰ λέγεται, διότι ὁ πωλῶν μὲ πίστωσιν, ὑπολογίζων ζημίαν πέντε τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ δανεισίων, ὄχι πολὺ ἀξιοχρέων, προσθέτει καὶ τὸ ποσὸν τοῦτο εἰς τὴν ἀξίαν τοῦ πράγματος, τὸ ὅποιον ἐπώλησε μὲ πίστωσιν.

Κατὰ συνέπειαν λοιπὸν, ὁ ἀγοράζων μὲ πίστωσιν πληρῶναι εἰς τὴν αὔξησιν αὐτὴν τὸ μέρος του· ὁ δὲ πληρῶνων τοῖς μετρητοῖς, δηλαδὴ ἀμέσως, ἀποφεύγει αὐτὴν τὴν φορολογίαν.

Γον: Διὰ νὰ ἔχῃς πάντοτε χρήματα ἐστὴν τσέπη σου.

Γενικὸν εἶνε σήμερον τὸ παράπονον διὰ τὰ χρήματα εἶνε σπάνια, διὸ ὑπάρχει ἔλλειψις χρημάτων νομίζομεν λοιπὸν διὰ κάμνομεν κατὶ καλὸν εἰάν δώσωμεν τὴν γνώμην μας, ἢ ὅποια προέρχεται ἀπὸ μακρὰν πείραν εἰς ἐκείνους, οἱ ὅποιοι θὰ εἶχον ἀναγκὴν μιᾶς γνώμης, μιᾶς συμβουλῆς, προερχομένης ἀπὸ ἀνθρώπον ὅστις ἕως σήμερον δὲν ἠοδάνθη στενοχωρίαν χρηματικὴν, ἂν καὶ δὲν συγκαταλέγεται μετὰ τὰς τῶν πλουσίων, χάρις εἰς τὴν τακτικὴν τὴν ὅποιαν πάντοτε ἐτήρησεν.

Θέλω λοιπὸν νὰ σὲ μάθω ἢ νὰ σοῦ ὑποδείξω, ἂν θέλῃς, τὰ μέσα διὰ τῶν ὁποίων ἠμπορεῖς νὰ ἔχῃς πάντοτε ἐπαρκῆ χρήματα ἐστὴν τσέπη σου. Θέλω νὰ σὲ μάθω, μὲ ἀλάνθαστον μέθοδον, τὸν τρόπον μὲ τὸν ὅποιον θὰ κατορθώσῃς ὥστε ποτὲ ἢ τσέπη σου νὰ μὴ ἦναι χωρὶς χρήματα, καὶ τόσα ὥστε ἀνέτως νὰ ἰκανοποιῖς ὄχι μόνον τὰς ἀπαραιτήτους ἀνάγκας σου, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ ἔκτακτα ψυχαγωγικὰ ἔξοδά σου νὰ ἐπαρκῆς. Εἶνε ὅμως ἀνάγκη νὰ τηρήσῃς καλῶς δύο κανόνας.

Ἰδοὺ ὁ πρῶτος: — Ἡ τιμότης καὶ ἡ ἐργασία νὰ εἶνε οἱ ἀχώριστοί σου σύντροφοι.

Ἰδοὺ ὁ δεύτερος: — Ἐξόδευε καθ' ἡμέραν κατὶ ὀλιγώτερον ἀπὸ ὅ,τι ἐκέρδισης.

Ἐὰν τηρήσῃς μὲ ἀκριθείαν τοὺς δύο τοῦτους κανόνας, ποτὲ δὲν θὰ στενοχωρηθῇς διὰ χρήματα, ἐνοχλήσεις δὲν θὰ ἔχῃς ἀπὸ τοὺς δανειστιάς σου, οὐδέποτε θὰ ἦσαι πτωχός, οὔτε θὰ πεινάσῃς, ἀλλὰ θὰ γείνης εὐτυχής, θὰ ζήσῃς ἐλεύθερος καὶ ἀνεξάρτητος. Τότε θὰ ἦσαι πραγματικὸς ἀνθρώπος, καὶ διὰ βλέπῃς πλουσίους δὲν θὰ τοὺς ἐπιτρέπῃς οὔτε θὰ τοὺς ζηλεύῃς, δὲν θὰ αἰσθάνῃσαι τὸ ἴσοςν δυσάρεστον συναίσθημα, ὅτι ἀπέναντί των εἶσαι μικρός, διότι ἢ ἀ-

νεξαρτησία, εἴτε μὲ πολλὴν εἴτε μὲ ὀλίγην περιουσίαν, εἶνε ζωὴ πολὺ εὐτυχής, — αὐτὸ πρέπει νὰ τὸ εἴναι ἐννοήσῃς καλά, — καὶ σὲ ἀνεβάξῃ σὴν ἰδίαν θέσιν μὲ τοὺς ἀφελεῖς ἐκείνους οἱ ὅποιοι φαντάζονται δι' ἠμποροῦν νὰ ἐπιβάλλωνται στοὺς ἄλλους, ἀπλῶς διότι εἶνε πλούσιοι χωρὶς νὰ συνοδεύωνται ἀπὸ κανὲν ἄλλο προσόν.

Κύριον μέλημά σου νὰ εἶνε ἡ ἐργασία καὶ ἡ φιλοπονία, τὰ ὅποια νὰ συνοδεύῃ ἀγαθότης καὶ αὐτὴ ἂς ἦναι ἡ ψυχὴ τῆς ψυχῆς σου, τότε μόνον θὰ ἔχῃς ἢ συχον καὶ ἀναπαυμένον ὕπνον, τὸν ὅποιον κανὲν κακὸν ὄνειρον δὲν θὰ σοῦ τὸν ταράσῃ.

Νὰ μὴ λημονῆς ὅτι εἶνε ἀνάγκη νὰ καταθέτῃς εἰς ἕν ταμιευτήριον ὅπῃ δύνασαι νὰ ἐξοδών, μὴν σὲ μετὰ τὴν πληρωμὴν τῶν λοιπῶν σου ἐξόδων, μὴν σὲ στερῶσιν ἢ σὲ ἀπογοητεύῃ ἢ μικρότης τοῦ ποσοῦ, τὸ ὅποιον σοῦ ἐπερίσσευσε, ἔστω καὶ ἂν ἀνέρχεται τὸ ποσὸν εἰς τὸ φαινομενικῶς μικρὸν ποσὸν τῶν πενήτων λεπτῶν. Αὐταὶ αἱ καταθέσεις σου, θὰ σὲ κατιστήσουν μίαν ἡμέραν ἀνεξάρτητον, αἰταὶ θὰ ἦναι ὁ θῶραξ σου, ἡ ἀσπίς σου, τότε θὰ περιπατῆς κρατῶν τὸ μέτωπον ὑψηλά, καὶ δὲν θὰ σοῦ κάμνουν ἐντύπωσιν τὰ πολυτελῆ φορέματα, διότι θὰ τὰ φοροῦν ἄνθρωποι ἐλεεινοὶ πλουτίσαντες ἀπὸ τὴν ἰδιότητά σου ἐργασίαν, οὔτε θὰ δεχθῆς ῥάπισμα, διότι τὸ χέρι ἐκεῖνο φορεῖ δακτυλίδια οὐλοισμένα μὲ πολυτελεῖα περσάδια, τότε θὰ δύνασαι νὰ οἰκτιρῆς τοὺς φαινομενικῶς μὲν εὐτυχεῖς, ἀλλὰ πραγματικῶς δὲν στυχεῖς τοῦτους ἀνθρώπους καὶ θὰ δύνασαι νὰ τοὺς δώσῃς μαθήματα ἀληθινοῦ ἀνθρωπισμοῦ τοῦ ὁποίου τόσον ἀνάγκη ἔχουν οἱ πλεῖστοι: ἐξ αὐτῶν.

Ἄκουσε ἕσα σοῦ συνιστῶ, δὲς εἰς αὐτὰ προσοχήν, προσπάθησε — καὶ δὲν εἶνε δύσκολον — νὰ τὰ ἐφαρμοδῇς, καὶ θὰ πεισθῆς τάχιστα διὰ μόνον δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου θὰ ζήσῃς εὐτυχής καὶ ἀνεξάρτητος· ἀλλὰ καὶ χρήσιμος εἰς τοὺς ὁμοίους σου, διὰ τὸ καλὸν σου παράδειγμα.

X. K. Μπρισμετζάκης

ΜΑΝΘΑΝΟΜΕΝ ΟΤΙ :

Εἰς τὸ τελευταῖον φύλλον τῶν Προσκοπῶν τῆς Ἀργεντινῆς βλέπομεν εὐχαρίστως ὅτι εἰς τὸ Μπουένος Ἀϊρες λειτουργεῖ προσκοπικὴ ὁμάς Ἰσπεόν.

— Ἡ 3η ὁμάς Ναυτοπροσκοπῶν ἔδωσε πρώτη τὸν χόρον τῆς εἰς τὸ Καπρίς, ἀκολούθως ἡ 21η εἰς τὴν Λέσχην τῶν Ἐργοστασιῶν Ἐριουργίας, ἔπειτα ἡ 16η εἰς τὸ Ντελὶς, ἡ 5η εἰς τὸ σχολεῖον Πετραλῶνων, ἡ 11η εἰς τὸ Κωστάκη.

— Διωρίσθη μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὁ κ. Λεωνίδας Πτέρης.

— Συμφώνως μὲ τὸ τελευταῖον Σκόουτερ τοῦ Λονδίνου ὁ κ. Μπέιδελ Πάουελ ἐξακολουθεῖ ταξιδεῖον εἰς τὴν Νότιον Ἀφρικὴν.

— Εἰς τὸ Γαλάτσιον τῆς Ρουμανίας συνεστήθη ἡ πρῶτη ὁμάς τῶν Ἑλλήνων προσκοπῶν ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν ἐφέδρου ἀξιωματικοῦ εὐρεθέντος ἐκεῖ. Ἡ ὁμάς ἀριθμεῖ νῦν 90 προσκόπους.

— Ἐν πλήρει δράσει εὐρίσκειται ἐπίσης ὁ προσκοπισμὸς ἐν Ρεθύμνῳ ὑπὸ τὸν περιφερειακὸν κ. Μανὸν Τσάκωναν.

— Ὁ κ. Τσάκωνας ἔδωσε πολὺ ἐνδιαφερούσα συνέ-

τεύξεις εἰς τὸν ἐγκώριον τύπον τοῦ Ρεθύμνου, ἐξωφώνων τὰς μεγάλας ὑπηρεσίας ἃς προώρισται νὰ προσφέρῃ ὁ προσκοπισμὸς εἰς τὴν πατρίδα.

— Αἱ ἐφημερίδες αὐται ἀνεξαρτήτως τῆς συνεντεύξεως δημοσιεύουν καὶ μεγάλας εἰδοποιήσεις πρὸς τοὺς γονεῖς παροτρυνούσας αὐτοὺς νὰ στείλωσι τὰ τέκνα των εἰς τὸν προσκοπισμὸν.

— Ἐκ Μυτιλήνης ὁ περιφερειακὸς κ. Κ. Παλαιολόγος γράφει ἡμῖν ὅτι ἐτοιμάζει ὁμάδα Ναυτοπροσκόπων.

— Ἐξ ἀφορμῆς ἐγγράφου τῆς Δ.Ε.Φ.Α. συνιστάται πρὸς ὄλως ν' ἀπευθύνωνται διὰ τὰς ἀνάγκας των κατ' εὐθείαν εἰς τὸ Σῶμα τῶν Προσκόπων.

— Εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν, ὡς μᾶς γράφουσιν, ἀνέλαβε καὶ πάλιν ὡς ἔφορος ὁ κ. Ἀργυρόπουλος, παλαιὸς στυλοβάτης τοῦ ἐκεῖ προσκοπισμοῦ.

— Ἐν Ἀθήναις θ' ἀρχίσῃ προσεχῶς ἡ σύστασις Ἰσραηλιτικῶν ὁμάδων ὑπὸ τὸν κ. Ματαπιάν.

— Οἱ πρόσκοποι τῶν ὁμάδων Ἀθηνῶν συνέδραμον πάλιν ἐφέτος εἰς τὴν ἀναδάσωσιν, ἐκδραμόντες εἰς τὰ ὑπὸ τὴν Καισαριανὴν δασύλλια, ὅπου καὶ ἐφύτευσαν πεῦκα.

— Ἡ 11η ὁμάς ἔκαμε πανηγυρικὴν τὴν ἑορτὴν τῆς 12ετηρίδος τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς κ. Λορέντζου, ψαλείσης δοξολογίας εἰς τὸ παρὰ τὸν λόφον Φιλοπάππου ἐκκλησιδίων. Ἐτίμησαν αὐτὴν ὁ κ. Γενικὸς Ἐφορος καὶ ὁ Ἐφορος Ἀθηνῶν, ὁμιλήσαντες καταλλήλως.

— Ἡ Σχολὴ Ἀρχηγῶν ἔξακολουθεῖ, ἔφθασαν δὲ οἱ μαθηταὶ τοὺς 75. Ὁ ἀνθυπολοχαγὸς κ. Οἰκονόμου ἐπεράτωσε τὸ μάθημα τῆς τοπογραφίας, ὅπερ ἐμηχανογραφίηθι καὶ πωλεῖται, εἶνε δὲ χρήσιμον δι' ὄλους.

— Σειρὰν 300 καὶ πλέον παιγνίων προσκοπικῶν ἐτοιμάζει ὁ τοπικὸς Ἐφορος κ. Ἡσαΐας, θὰ ἐκδοθῶσι δὲ αὐτὰ εἰς βιβλίον.

— Κατηρτίσθη Ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν ἀρχηγῶν κ.κ. Ἀγγελολομάτη, Ἀντωνοπούλου καὶ Σταμίρη ἡ ὁποία κάθε Πέμπτην θὰ ἐτοιμάζῃ εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν Γραφείων τοῦ Σώματος ψυχαγωγικὰς συγκεντρώσεις τῶν προσκόπων.

— Ἦδη ἔγιναν δύο τοιαῦται μὲ κληματογράφον καὶ καμφοδίας προσκοπικὰς.

— Κατὰ τὴν τελευταίαν ψυχαγωγικὴν συγκέντρωσιν τῶν προσκόπων Ἀθηνῶν ἔγινε καὶ μία μικρὴ θεατρικὴ παράστασις μὲ μέρος τῆς «Γεφύρας τῶν στεναγμῶν».

— Πρωταγωνιστὴς ἦτο ὁ πρόσκοπος τῆς 11ης ὁμάδος Ἀθ. Νεοδάκης καὶ μέλη τοῦ μικροῦ προσκοπικοῦ θιάσου οἱ τῆς 6ης ὁμάδος Ἀθηνῶν πρόσκοποι Γιαννόπουλος, Κατσιβαλῆς, Βουτσαρᾶς καὶ Διαμάντης. Χειροκροτήματα πολλὰ καὶ δίκαια ὑπεδέχθησαν τὴν πολὺ ἐπιτυχημένην παράστασιν.

— Εἰς τὸν Λαγκαδᾶν οἱ πρόσκοποι πρωτοβουλία τοῦ Τ. Ἐφόρου κ. Λαζαρίδη ἔδωσαν μεγαλοπρεπεῖς ἑορτὰς ὡς κομοσῆας, δένδροφυτεύσεων, παραστάσιν θεατρικὴν καὶ χορόν, δημοεργήσαντες τεραστίαν ἑορταστικὴν κίνησιν. Ὁ ἀρχηγὸς κ. Χέλῆς εἰργάσθη μεγάλως ὑπὲρ τῆς ἐπιτυχίας αὐτῶν.

ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΔΡΑΜΑΣ

Ἐξακολουθεῖ κανονικῶς ἡ λειτουργία τῶν δύο ὁμάδων 1ης καὶ 3ης καὶ ἡ δύναμις των συνεπληρώθη ἤδη.

Εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν ἔλαβον καὶ οἱ Πρόσκοποι μέρος, τὴν ἰδίαν δὲ ἡμέραν μ. μ. ἔκαμον ὀλιγὰς ἀσκήσεις ἀνιχνεύσεως ἐξώθεν τῆς πόλεως πρὸς τὰ ὑψώματα τῆς Δρανόβας εἰς τὰς ὑπηρεσίας τῶν ὁποίων ἔστησαν καὶ μερικὰ ἀντίσκηνα παρὰ τὰ ὁποῖα ἐγένοντο καὶ ἄλλαι ἀσκήσεις τοῦ ὑπαίθρου.

Τὴν 6ην τρέχ. μηνὸς ἐγένετο πρωινή ἐκδρομὴ εἰς Τσοπάναν πρὸς Δυσμάς τῆς Δράμας, ὅπου ἐγκατέστησαν προσωρινὸν στρατόπεδον, ἀσκηθέντες εἰς τὴν σκηνοπηγίαν καὶ Σήματα Μόρος. Ἐκεῖ ἐγένοντο καὶ ἐξετάσεις διὰ πτυχία ποδηλάτου καὶ σαλπικητοῦ.

Τὴν 13ην ταῦ ἰδίου ἔλαβον μέρος εἰς τὴν Πράσινην ἑορτὴν καὶ εἰς ἰδιαιτέρον τμήμα ἐφύτευσαν οἱ Πρόσκοποι πεῦκα ὑπὸ τὰς ὁδηγίας τοῦ κ. Δασάρχου, παρουσίας τοῦ Στρατηγοῦ μας Κου Κου Κοιμήτη, ὁ ὁποῖος ὑπεσχέθη ὅτι θὰ βραβεύσῃ τὸν Πρόσκοπον ὅστις μετὰ ὠριμμένην περίοδον θὰ παρουσιάσῃ τὸ εὐρυστότερον δένδρον. Ἀπὸ τὴν πρώτην στιγμὴν οἱ Πρόσκοποί μας διακρίθησαν διὰ τὴν ἐπιμέλειάν των καὶ τὴν στοργὴν των κατὰ τὴν φύτευσιν, ἐζήτησαν δὲ νὰ τοῖς χορηγηθῶν περισσότερα δενδρόλλια, νὰ τοῖς ὑποδειχθῇ καὶ τόπος διὰ νὰ κάμουν μὲ τὴν ἐργασίαν καὶ τὴν προστασίαν των ὀλόκληρον ἄλλος καὶ νὰ τὸ ὀνομάσῃ « Ἀ λ σ ο ς τ ῶ ν Π ρ ο σ κ ὀ π ῶ ν ».

Μετὰ μεσημβρίαν τῆς ἰδίας ἡμέρας ἐξέδραμον ὀλίγοι βαθμοφόροι μετὰ τοῦ Ἐπόπτου των διὰ ποδηλάτων εἰς Τουρκολῶρι ὅπου συνερχασθέντες μετὰ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Σχολείου κ. Μαντοπούλου, μερικῶν κυρίων καὶ τῶν μεγαλυτέρων παιδιῶν τοῦ χωριοῦ ἔθεσαν τὰς βάσεις τῆς ἰδρύσεως ὁμάδος Προσκόπων, ἐκλέξαντες ἕξ μεγάλα παιδιὰ, τὰ ὁποῖα κατεργόμενα εἰς Δράμαν παρακολουθοῦν τὴν ἐργασίαν τῆς Σχολῆς Βαθμοφόρων καὶ ἐκπαιδεύονται εἰς τὴν σάλπιγγα καὶ τύμπανον.

Εἰς τὰς διαφόρους ἐξετάσεις ἔτυχον ἄξιοι ἑ π α ν α λ η π τ ι κ ο ὺ π τ υ χ ί ο υ σ α λ π ι γ κ τ ο ὺ ὁ Πλιάκης Ἀθηνάσιος, ἁ π λ ο ὺ σ α λ π ι γ κ τ ο ὺ οἱ Ἰωαννίδης Χαρ. καὶ Γκουλαλάς Τρ. Ἐ π α ν α λ η π τ ι κ ο ὺ π τ. π ο δ η λ ἄ τ ο υ οἱ Βασιλειάδης Ι. καὶ Χατζηαντωνίου Δημ., ἁ π λ ο ὺ δ ἑ π ο δ η λ ἄ τ ο υ οἱ Σαμουλῆς Δ., Ἀντωνιάδης Ν καὶ Δαφάν Π.

Προήχθησαν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ὕ π ε ν ω μ ο τ ἄ ρ χ ο υ οἱ Ἐλευθεριάδης Ἐλ., Βασιλειάδης Ἰωάν., Κωνναρᾶς Κωνστ. καὶ Καρχαλιός Μιχ., ἐκ τούτων οἱ δύο πρῶτοι θὰ ἐκτελεῖν καθήκοντα Ἐ ν ω μ ο τ ἄ ρ χ ο υ .

Τὴν 15ην Φεβρουαρίου ἐγένετο σύγκλησις τοῦ Τοπ. Προσκοπικοῦ Συνδέσμου παρὰ τῶν Κω Κω Στρατηγῶ καὶ ὑπὸ τὴν προεδρείαν του ἀπεφασίσθη ἡ ἀνασυγκρότησις τοῦ Τοπικοῦ Συνδέσμου ἐκ προσώπων διαθετότων καὶ γρόνον καὶ μέσα πρὸς μεγαλυτέραν καὶ θετικὴν ὑποστήριξιν τοῦ Προσκοπισμοῦ Δράμας καὶ τῆς περιφερείας μας.

Δράμα Φεβρουάριος.

ΕΟΡΤΑΙ ΚΑΘ' ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Ο Γενικός Έφορος προς τους Περιφερειακούς και Τοπικούς Έφόρους

Η Έθνική Έορτή άρέσασεν και υπό οργανισμού άκόμη έχει καθιερωθή ως ημέρα έορτασμού και θεωρείται ως αίτια συναγερωθῶν διά τους Έλληνας προσκόπους προς εκδήλωσιν των πατριωτικῶν αιδιμάτων.

Καίτοι δὲ εἰμεθα θέβαιοι ὅτι ἕκαστος ὑμῶν καὶ ἐφέτος ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐθνικῆς ἐορτῆς θέλει ἐκδόσει τὰς σχετικὰς διαταγὰς πρὸς συμμετοχὴν τῶν προσκόπων εἰς τὸν πανηγυρικὸν ἑορτασμὸν αὐτῆς ἐθεωρήσομεν σκόπιμον νὰ συστήσομεν ὑμῖν ὅπως ὁ ἑορτασμὸς κατὰ τὸ παρὸν εἶος τῆς ἀναδημιουργίας τῆς Πατρίδος λάβῃ ἔτι πλέον μορφήν πανηγυρικωτέραν καὶ μὴ περιορισθῶμεν ἀπλῶς εἰς παρελάσεις, ἀλλὰ συνδυασθῇ μετ' ἐτέρας ψυχαγωγίας καὶ ἐκδηλώσεις τοῦ φρονιματιστικοῦ σκοποῦ ἡμῶν, δὲ ὀργανώσεως εἰ δυνατὸν ἀθλητικῶν ἐπιδείξεων καὶ παιδιῶν φρονιματιστικῶν ὁμιλιῶν καὶ ἄλλων τοιούτων, τὰ ὅποια θὰ δώσουν εἰς τὸν πολὺν κόσμον νὰ ἐννοήσῃ ὅποιαν σημασίαν ἔχει ὁ προσκοπισμὸς διὰ τὴν ἀνύψωσιν τοῦ πατριωτικοῦ συναισθήματος.

Παρακαλοῦμεν ὑμῖς ὅπως ἐν καιρῷ μᾶς ἀναφέρετε τὸ πρόγραμμα τῶν προσκοπικῶν ἑορτῶν, τὰς ὁποίας θὰ ὀργανώσητε ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ αὐτῇ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Μαρτίου 1927

ΧΡ. Κ. ΜΠΡΙΣΙΜΙΤΖΑΚΗΣ

Ἡμερησία διαταγὴ Τοπ. ἐφόρου Ἀθηνῶν

Κατὰ τὴν 25 Μαρτίου ἑ. ἑ. ἡμέραν τῆς Ἐθνικῆς μας ἑορτῆς προκηρύττω ἐσωτερικοὺς ἀθλητικοὺς ἀγῶνας μετὰ τῶν ἐφέτων προσκόπων τῆς ὑπ' ἐμὲ περιφέρειας, οἵτινες θὰ λάβουν χώραν τὸ ἀπόγευμα τῆς ἑξῆς ἡμέρας ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ Σταδίῳ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ὁ δρόμος μᾶς ἰσχυρὰς Κιρκιακάτικης πεζοπορίας μᾶς ἔφερε στὴν πόρτα τοῦ Δρομοκαπίου στὸ Δαφνί. Ὁ φύλακας, χωρὶς καμμίᾳ διατύπωσιν, μᾶς ἄφησε ἐλεύθερα νὰ περάσομε μεῖσα. Μετ' ἂν βῆμα ἀργό, χωρὶς κανένα πρόγραμμα, διεισδυθήμαστε πρὸς τὸ ἐσωτερικὸ τοῦ τρελλοκομείου. Δεξιὰ καὶ ἀριστερά μας ἀδιάφοροι πηγαινοέρχονται οἱ οἰκότροφοι τοῦ νοσοκομείου, ἄλλοι μετ' ὄψιν νεκροῦ καὶ σφιζτοκλεισμένα χεῖλη καὶ ἄλλοι μονολογοῦντες μετ' ἀναστασιάζοντες. Μιὰ ἀκαθόριστη συμπάθεια γεννήθηκε στὴν ψυχὴ μας γι' αὐτοὺς, ποὺ δὲν εἶχαμε σκοπὸ μῆτε τὴν σκέψιν τους νὰ ταράξοιτε, μῆτε κἄν τὸ βλέμμα τους νὰ προσελκύσοιτε. Εἴμεθα ἄπλοϊ παρατηρηταὶ τους. Ἀκόμη προχωροῦμε, ἀργά, ἀργά, πρὸς τὸ κέντρο τῆς αἰθῆς, ποὺ εἶνε ὁ μέγας κήπος, ὅταν ἔξαφνα ἀπὸ δίπλα μου μιὰ φωνὴ χωρὶς χροῦμα, ὀτονη καὶ δειλὴ μετ' ἀνάξει ἱκετευτικᾶ:

— Ἀρχηγέ μου! Ἀρχηγέ μου! Κύριε Ἀρχηγέ!

Στρέφω καὶ δύσκολα ἀναγνωρίζω στὸ χλωμὸ ἄτομο μετὰ τὰ ἀλλαγμένα χαρακτηριστικὰ ποὺ με προσφώνησε, τὸν πρὸ δώδεκα ἐτῶν πρόσκοπόν μου, στὴν 3 ὁμ. Ναυτοπροσκόπων Ἀθηνῶν Λαγ... Ἦτανε ἄριστος ἢ ἐπισκέπτης;

Εἰς τοὺς ἀγῶνας τούτους ἐδήλωσαν συμμετοχὴν καὶ οἱ πρόσκοποι τοῦ Πειραιῶς. Δίον ἅπαντες οἱ διαγωνισθόμενοι νὰ εἶνε κάτω τοῦ βαθμοῦ τοῦ Ἰπαρχηγῶ καὶ εἶνε ἐγγεγραμμένοι τοῦλάχιστον εἰς τὰς ομάδας τῶν πρὸ τριῶν μηνῶν καὶ νὰ φορεθῶν τακτικὰ εἰς κίτας. Ἐπίσης νὰ φέρωσιν εἰς μὲν τὰ ὁμαδικὰ ἀγωνίσματα τὴν προσκοπικὴν των στολήν, εἰς δὲ τὰ ἀτομικὰ ἀντὶ τοῦ χιτωνίου λευκὴν φλαννέλαν.

Ἀπασαί αἱ ομάδες ὑποχρεωτικῶς θὰ λάβουν μέρος εἰς τὸ διαγωνισμὸν τῆς παρελάσεως μετὰ τὰ μεταγωγὴ καὶ τῶν καὶ ἀνευ σακκιδίων.

Ἡ ἀπονεμὴ τῶν διπλωμάτων καὶ ἐπάλθων θὰ γίνῃ εὐθὺς μετὰ τὸ πέρας τῶν ἀγῶνων ἐντὸς τοῦ Σταδίου. Τὰ ἀγωνίσματα εἶνε τὰ ἐξῆς ὁμοῦ μετὰ τὰ δ.α τὴν στρατιωτικὴν προπαιδεύσιν ὑπὸ τῆς Δ. Π. Φ. Α. ἀπειτούμενα:

- 1) Ποῖα ὁμάς θὰ πορευθῆσθῇ καὶ θὰ παρελάτῃ καλύτερον συγκεκροτημένη.
- 2) Δρόμος 80 μέτρων. (Ἐκάστη ὁμάς συμμετέχει μετὰ ἓνα μόνον δρομέαν).
- 3) Σκυταλοδρομία 100 μ. ἀπὸ ὁμάδας μετὰ 8 προσκόπους ἑκάστη (ἤτοι 50 μ.Χ8).
- 4) Ἄλμα εἰς μῆκος ἀπλῶν μετὰ φορᾶς (ἑκάστη ὁμάς μετὰ ἓνα πρόσκοπον).
- 5) Ἄλμα εἰς ὕψος μετὰ φορᾶς (ἑκάστη ὁμάς μετὰ ἓνα πρόσκοπον).
- 6) Λιθοβολία δι' ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν μετὰ 3 ὁμᾶς δι' ἐφέτους (ἑκάστη ὁμάς μετὰ ἓνα πρόσκοπον).
- 7) Διελκυστῆρα ἀπὸ ὁμάδας μετὰ 12 προσκόπους ἑκάστη.
- 8) Ἀγῶνες Βόλεϋ—Μπῶλλ.
- 9) Ἀνύψωσις ἀεροστάτων (ἓνα ἑκάστη ὁμάς).
- 10) Διάφορα παίγνια καὶ ἐπίδειξις μετὰ διαγωνισμοῦ ἱππέων προσκόπων.

Η. ΗΣΑ-ΓΑΣ

Καρφωμένος στὴ θέσιν του, μετὰ δάκρυα μάτια, μετὰ κῆρυξ γειμάτος ἀπὸ ἀνιπόκριτη χαρὰ, περιμένοντας μιὰ ἀπάντησί μου. Ἀπὸ τὸ νόημα ποὺ μοῦκαμε ὁ συνοδός μου γιὰ ν' ἀπομακρυνθῶ, κατάλαβα πῶς ἦταν νοσηλευόμενος. Τὸν πλησιάζω, τοῦ δίδω τὸ χεῖρ μου, λέγοντάς του: — Τί γίνεσαι; Πῶς τὰ πονεῖς; Ἐσὺ δὲν ἔχεις τίποτα, γιατί μετὰ κατάχλωμο πρόσωπό του σηκώθηκε ποῖο ψηλά, σάν νύπνηγε μετὰ του ἀκατανίκητη θλίψη ποὺ αἰσθανόταν. «Δὲν ἔχω τίποτα, τὸ ξέρω» μοῦ ἀπαντᾷ κοινώντας τὸ κεφάλι του καὶ μετ' ἄφορος παρακλητικὸ συνεχίζει: «Θέλω νὰ φύγω ἀπ' ἐδῶ, θέλω νὰ εἶμαι ὅπου καὶ πρὶν μαζί σου πρόσκοπος, νὰ δρώσω στὴ κοινονία, νὰ κάμω ἐκδρομὴς καὶ νὰ τραγουδῶ στὴ φῆσι, στείλῃς ἀρχηγέ μου τὴ στολή νὰ τὴν φορέσω ἀμέσως καὶ πάρε με πάλι κοντά σου».

Ἀφ' οὗ τὸν διαβεβαίωσα ὅτι θάκανα ὅ,τι μοῦ ζήτησε καὶ τὸν παρηγόρησα ὅσο μπόρεσα, τοῖσφιξα τὸ χεῖρ καὶ μετὰ πονεμένη καρδίᾳ τὸν ἀφῆκα νὰ συνεχίξῃ τοὺς ὑπὸ σιννοδείαν περιλάτους του. Διὸ πλόκληρες ὥρες γυρίζαμε. Ἐγὼ καὶ ὁ φίλος μου, ἀπὸ τμήμα σὲ τμήμα τοῦ ἀσπίλου, διαβάσαντες προσεχτικὰ τίς ὄψεις, τὰ μιλήματα, τὰ μάτια, τίς κινήσεις τῶν δυστυχῶν γιὰ μᾶς, ἢ εὐτυχῶν ποῖος ξέρει, γι'

ἄλλους, πλασμάτων ποῦ κεῖ μέσα κάθονται μὰ ζοῦν σὲ ξέ-
νους κόσμους.

Εἴχαμε μιλήσει, μὲ τοὺς γιατροὺς, μὲ νοσοκόμους, μὲ πολλοὺς ἀπ' τοὺς ἀρώστους καὶ φύγαμε φορτωμένοι ἀπὸ φριχτὰ συμπεράσματα τῆς ζωῆς ποῦ γιὰ μιὰ στιγμή πέ-
ρασε μπροστά μας, σὰν ἓνα δοκιμαστήριο, σὰν μιὰ ἀταίσια κόλαση, σὰν μιὰ θεία τιμωρία τῆς ψυχῆς μας.

Μάθαμε πολλές θλιβερὲς ἱστορίες, πολλές γιὰ τοὺς ἐπι-
στήμονας ἀρώστιες ἀνεξήγητες, καὶ ἰδίως γιὰ τὸν παλιὸ
μου νευρολόγο, πῶς, κατὰ τὴν γλώσσα τῶν ἰατρῶν,
εἶχε λόγους ἀντοκτονίας, πῶς ἦταν παντρεμένος, εἶχε καὶ
ἓνα παιδί, ἦταν μελετημένος, ἔγραφε σὲ πολλὰς ἐφημερί-
δες τῶν Ἀθηνῶν καὶ τέλος πῶς δολόκηρη ἡ ζωὴ του τώ-
ρα τοῦ φαίνεται μαύρη, σκοτεινὴ καὶ ἀχάριστη.

Φεύγαμε μὲ πονεμένη καρδίᾳ καὶ μὲ σκυφτὸ κεφάλι ἐ-
πιστρέφοντες κατὰ τὸ ἡλιοβασιλεῖμα πρὸς τὰς Ἀθήνας. Εἴ-
χαμε λίγο προχωρήσει ἀπ' τὴν ἐξόπορτα τοῦ Νοσοκομείου
καὶ μιὰ σπαραχτικὴ φωνὴ ἀπὸ τὰ σίδερα ἐνὸς παραθύριου
τοῦ δρόμου μᾶς σταμάτησε πάλι. Ἦταν ἡ ἴδια ἡ φωνὴ
τοῦ σημερινοῦ τραλλοῦ καὶ ἄλλοτε γνωστικοῦ μου παιδιοῦ.

— «Μὴ μὲ ξεχάσης ἀρχηγέ μου, σὲ παρακαλῶ πολὺ.

νὰ μοῦ στείλῃς τὴ στολή μου καὶ τὸ ἐγκόλλιο τοῦ προσκό-
που, ἀκούς;»!! Μοῦ φώναζε ὅσο μπορούσε δυνατώτερα,
«Καὶ τὸ ἐγκόλλιο, ἀκούς;! καὶ ὁ Θεὸς πάντα μαζὴ σου
χρυσέ μου ἀρχηγέ». Κεῖται ἀρχισε νὰ τραγουδᾷ λυπη-
τερὰ πολὺ, μὲ τὴ γλυκεῖα φωνὴ ποῦ εἶχε ἀπὸ μικρὸς, ἓνα
παλιὸ καὶ ξεχασμένο ἀπὸ μένα, τραγοῦδι προσκοπικὸ, ἓναν
ἕμνο λησμονημένο. τῆς παληᾶς μου ομάδος τῶν Ναυτοπρο-
σκόπων.

Ἀκουμπισμένος σ' ἓνα πεῖλο τοῦ δρόμου, δὲν μπόρεσα νὰ
κρατήσω τὰ δάκρυα ἀκούοντας τὸ φλογερὸ τραγοῦδι, ποῦ
μοῦδινε ἀθέλητα χίλιες δυὸ ἀναμνήσεις ἀπ' τὴν ὥρα ἃ
ἐπεχρῆ, τὴν περασμένη παιὰ. Θυμήθηκα τὴν παιδικὴν ζωὴ μου,
τὰ παιδιὰ μου ἄλλα, τὴν ομάδα μου, τὴς συγκεντρώσεις
μας, τὴς ἐκδρομὲς στὴ θάλασσα, στὴς ἐξοχὲς καὶ σιγανο-
τραγουδῶντας κ' ἐγὼ μαζὴ του τὸν ἴδιο σκοπὸ εἶχα γερ-
σει δώδεκα χρόνια πίσω. Στάθηκα λίγα λεπτὰ ἀκόμα, βοι-
θός, ἀναπολόγητος, μὲ π' ἄρα στὴ ψυχὴ μου καὶ συλλογίστη-
κα βαθεῖα τὸ δρόμο τοῦ ἀνθρώπου, ποῦ ταξιδεύει ἄσκηπα
στὴν ἄστατη ζωὴ μας, δίχως νὰ ξέρῃ τὸ σκοπὸ, δίχως
καμιὰ π' ἔξινδα...

ΤΟ ΣΚΥΛΟΨΑΡΟ

Η. Η. ΣΑΪΑΣ

Η ΣΤΗΛΗ ΤΩΝ ΝΑΥΤΟΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

Ὁ Πρόσκοπος, καὶ περισσότερο ὁ Ναυτοπρόσκοπος, λό-
γω τῆς εἰδικότητός του, εἶνε ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖον, με-
ταξὺ τῶν ἄλλων ναυτικῶν γνώσεων, νὰ κατέχῃ καὶ σται-
χεῖα Κοσμογραφίας, ὥστε ὅταν ταξιδεύῃ καὶ ἄνευ π' ἔξιν-
δος, νὰ δύναται νὰ ἠπολογίῃ κατὰ προσέγγισιν, μὲ μικρὰς
μόνον παρεκτροπὰς, τὸ μέρος εἰς τὸ ὁποῖον κατευθίνονται.

Διὰ τοῦτο θὰ παραθέσωμεν μερικὸς στοιχειώδεις ὀρι-
σμοὺς.

Ἐάν εὐρισκόμεθα εἰς τόπον ὁ ὁποῖος δὲν ἔχει ἐμπόδια,
τὰ ὁποῖα νὰ ἐμποδίζων γύρω-γύρω τὴν ὄρασιν, ἢ εἰς τὸ
πέλαγος μακρὰν τῆς ὕψους τῶν ἀκτῶν, θὰ παρατηρήσω-
μεν ὅτι ὁ οὐρανὸς ἐγγίζει τὴν θάλασσαν, καὶ ὅτι αὕτη ἔ-
χει κυκλικὸν σχεδὸν σχῆμα, ἢ ὅτι τελειώνει εἰς κύκλον. Ὁ
κύκλος οὗτος ὀνομάζεται φυσικὸς ὀρίζων.

Ἡ γῆ περιβάλλεται ὑπὸ τῆς ἀτμοσφαιρας. Ἐάν παρα-
τηρήσωμεν πρὸς τὸν οὐρανὸν νομίζομεν ὅτι ἡ ἀτμοσφαῖρα
σχηματίζει ἀπὸ ἐπάνω μας θόλον, ἐνῶ πραγματικῶς δὲν
ὑπάρχει τοιοῦτος, τὸν βλέπομεν διότι ἡ γῆ περιβάλλεται
ὑπὸ τῆς ἀτμοσφαιρας. Ὁ θόλος αὗτος ὀνομάζεται Ὁ ὕρα-
νός. Ἐάν ἡ ἀτμοσφαῖρα δὲν ὑπῆρχεν, θὰ ἐφαίνετο ἀνε-
θέμ' μας ἓνα ἄμορφον χάος. Ὅταν ὁ οὐρανὸς τὴν νύκτα
εἶνε καθαρὸς παρατηροῦμεν ἄπειρα φωτεινὰ σώματα, τὰ
ὁποῖα ὀνομάζονται ἀστέρες ἢ κοινῶς ἄστρα, καὶ τὰ ὁποῖα
ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς μέχου τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου δὲν φαί-
νονται λόγῳ τοῦ φωτὸς τοῦ ἡλίου. Τὰ κυριώτερα ἐξ αὐ-
τῶν εἶνε ὁ Ἥλιος καὶ ἡ Σελήνη. Τοὺς ἀστέρας πρὸς ἐπι-
κολίαν μας κατὰ τοὺς ἠπολογισμοὺς, τοὺς φανταζόμεθα ὅτι
κινουῦνται ἐπάνω εἰς τὸν οὐρανόν, μολοντί ἕκαστος ἐξ αὐ-
τῶν εὐρίσκεται εἰς διάφορον ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς γῆς.

Ἡ γῆ ἔχει σχῆμα σφαιροειδές, εἶνε δὲ μετέωρος εἰς
τὸ διάστημα, κινουμένη ἐλευθέρως εἰς αὐτό.

Ἄ ξ ω ν τ ἦ ς γ ἦ ς ὀνομάζεται ἡ διάμετρος πρὸς
τὴν ὁποῖαν περιστρέφεται.

Π ὀ λ ο ι τ ἦ ς γ ἦ ς ὀνομάζονται τὰ σημεῖα εἰς
τὰ ὁποῖα ὁ ἄξων τῆς γῆς συναντᾷ τὴν ἐπιφάνειαν αὐτῆς.

Ὁ Πόλος ὁ ὁποῖος εὐρίσκεται εἰς τὸ μέρος τῆς γῆς τὸ
ὁποῖον βλέπει πρὸς τὸν Πολικὸν ἀστὲρα λέγεται Βόρειος

Πόλος, ὁ δὲ ἄλλος ὀνομάζεται Νότιος Πόλος.

Αἱ σπουδαιότεραι ἀποδείξεις αἱ ὁποῖα μᾶς πείθουν ὅτι
ἡ γῆ εἶνε στρογγυλὴ καὶ σφαιρικὴ εἶνε αἱ ἐξῆς:

1) Εἰς ὅλα τὰ μέρη τῆς γῆς τὸ σχῆμα τοῦ θαλασσοῦ
ὀρίζοντος εἶνε κυκλικόν, ἐπομένως ἡ ἐπιφάνεια τῆς γῆς
εἶνε σφαιρικὴ.

2) Πολλάκις ἡ γῆ παρεντίθεται μεταξὺ Ἡλίου καὶ
Σελήνης. Τὸ κυκλικὸν σχῆμα τῆς σκῆς τῆς γῆς τὸ ὁ-
ποῖον παρατηρεῖται ἐπὶ τῆς σελήνης δείχνει ὅτι ἡ Γῆ εἶνε
σφαιρικὴ.

3) Ἐάν σταθῆτε εἰς σημεῖόν τι τῆς ἀκτῆς καὶ παρακο-
λουθῆτε πλοῖον ἀπομακρυνόμενον πρὸς οἰανδήποτε διέ-
θινωσιν, κατ' ἀρχὰς μὲν βλέπετε αὐτὸ νὰ μικραίνει, κατό-
πιν δὲ παρατηρεῖτε νὰ ἐξαφανίζεται πρῶτον τὸ σκάφος
καὶ κατόπιν οἱ ἰσοί. Τὸ ἀντίθετον συμβαίνει ὅταν τὸ πλοῖ-
ον πλησιάζει καὶ ἐξηγεῖται μόνον, ἐάν παραδεχθῶμεν τὴν
ἐπιφάνειαν τῆς Γῆς σφαιρικὴν.

Ἡ Γῆ κινεῖται. 1) Περὶ τὸν ἄξονά της ἐκ Δυσμῶν πρὸς
Ἀνατολὰς. Ὁ χρόνος ὁ ὁποῖος ἀπαιτεῖται διὰ νὰ ἐκτελέ-
σῃ ἡ Γῆ ὀλόκληρον περιστροφὴν ὀνομάζεται Ἡμέρα.

Ἡ ἡμέρα ὑποδιαιρεῖται εἰς 24 ὥρας. Ἐκάστη ὥρα εἰς
60 πρῶτα λεπτὰ καὶ ἕκαστον πρῶτον λεπτόν εἰς 60 δεύ-
τερα.

Ἡ Γῆ κατὰ τὴν περιστροφὴν της αὐτὴν παρουσιάζει εἰς
τὰς ἀκτῖνας τοῦ ἡλίου διαδοχικῶς τοὺς διαφόρους τόπους,
οἱ ὁποῖοι εὐρίσκονται ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας της. Διὰ τὸν λό-
γον τοῦτον ὅσοι τόποι εἶνε ἐκτεθειμένοι εἰς τὸν Ἥλιον,
ἔχουν ἡμέραν, ὅσοι δὲ τόποι εὐρίσκονται εἰς τὸ μὴ φωτι-
ζόμενον μέρος ἔχουν νύκτα. Διὰ τοῦτο ὑπάρχει διαφορὰ
ὥρας ἀπὸ τόπου εἰς τόπον. Ὅσοι δὲ τόποι διέρχονται ἀ-
κριβῶς ἔμπροσθεν τοῦ Ἡλίου ἔχουν μεσημβρίαν, ὅσοι δὲ
εὐρίσκονται εἰς τὴν ἀντίθετον Διεύθυνσιν ἔχουν μεσονύ-
κτιον.

2) Ἡ Γῆ κινεῖται περίξ τοῦ Ἡλίου ἀκολουθοῦσα τρο-
χίαν καμπύλην.

Ἡ Γῆ συμπληρῶνει ὀλόκληρον περιφορὰν περίξ τοῦ Ἡ-
λίου εἰς ἓν Ἀστροικὸν ἔτος. Τὸ Ἀστροικὸν ἔτος ἔχει 365

ἡμέρας καὶ 6 ὥρας περίπου. Ἐν χρήσει ἔχομεν τὸ λεγόμενον πολιτικὸν ἔτος τὸ ὁποῖον ἔχει 365 ἡμέρας. Ἐπειδὴ δὲ ἐκ τῆς παραλείψεως τῶν ἐπὶ πλέον 6 ὥρῶν προκίπτει σφάλμα 24 ὥρῶν κάθε τετραετία, διὰ τοῦτο κάθε τέσσαρα ἔτη, ἔν ἔχει 366 ἡμέρας καὶ ὀνομάζεται Δίσεκτον ἔτος. Ἡ ὅλη ἐπιφάνεια τῆς Γῆς εἶνε περίπου 519 ἑκατομμύρια τετραγωνικῶν χιλιομέτρων. Ὅσοι τόποι περιστροφόμενοι ἔχουν νὰ διαγράψουν μεγαλειότερον τόξον ἔμπροσθεν τοῦ Ἡλίου, δηλαδὴ ὅσοι δέχονται τὸ ἡλιακὸν φῶς περισσότερον ἔχουν μεγαλυτέρας ἡμέρας.

Εἰς τοὺς τόπους οἱ ὁποῖοι εὐρίσκονται ἐπὶ τοῦ Ἰσημερινοῦ ἡ ἡμέρα εἶνε ἴση μὲ τὴν νύκτα. Ἐφ' ὅσον ὅμως ἀπομακρυνόμεθα τοῦ Ἰσημερινοῦ πρὸς τοὺς Πόλους, αἱ διάφορα ἡμέρας καὶ νυκτὸς γίνονται μεγαλειότεραι. Εἰς δὲ τοὺς Πόλους ἡ ἡμέρα διαρκεῖ 6 μῆνας, ἡ δὲ νύξ ἄλλας 6.

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΙΣΜΩΝ

Π λ α ν ῆ τ α ι. — Πλανῆται λέγονται οἱ ἀστέρες οἱ ὁποῖοι κινούνται εἰς τὸ διάστημα. Οἱ πλανῆται εἶνε σώματα ἑτερόφωτα, δηλαδὴ δὲν ἔχουν ἰδικὸν τὸν φῶς, ἀλλὰ φωτίζονται παρὰ τοῦ ἡλίου καὶ ἀποτελοῦν μετ' αὐτοῦ τὸ λεγόμενον «Ἡλιακὸν Πλανητικὸν Σύστημα».

Μεταξὺ τῶν σπουδαιότερων πλανητῶν εἶνε ἡ Ἀφροδίτη (Ἀφροειδὸς ἢ Ἐσπερος) ὁ Ἄρης καὶ ἡ Γῆ.

Οἱ περισσότεροι πλανῆται ἐνῶ κινούνται περὶ τοῦ Ἡλίου, παρακολουθοῦνται ὑπὸ ἄλλων μικροτέρων ἀστέρων οἱ ὁποῖοι ὀνομάζονται «Δορυφόροι».

Ὅτι ἡ Γῆ ἔχει Δορυφόρον τὴν Σελήνην.

Οἱ πλανῆται ἔχουν δὴ κινήσεις ὅπως ἀκριβοῦς καὶ ἡ Γῆ.

Ἡ Σελήνη ὅμως ἔχει τριπλὴν κίνησιν ἐκ Δυσμῶν πρὸς Ἀνατολὰς.

1) Περὶ τὸν ἄξονά της. 2) Περὶ τῆς Γῆς, καὶ 3) μετὰ τῆς Γῆς περὶ τὸν Ἡλίον.

Νέαν Σελήνην ἔχομεν ὅταν αὕτη εὐρίσκεται μεταξὺ Ἡλίου καὶ Γῆς. Πανσέληνον δὲ ὅταν ἡ Γῆ εὐρίσκεται μεταξὺ Ἡλίου καὶ Σελήνης.

Ἀ π λ α ν ε ἰ ς. — Ἀπλανεῖς λέγονται οἱ ἀστέρες οἱ ὁποῖοι ἔνεκα τῆς μεγίστης ἀποστάσεώς των ἀπὸ τῆς Γῆς, φαίνονται ὅτι δὲν κινούνται. Οἱ ἀπλανεῖς εἶνε μέγιστα ἀστέρες καὶ αὐτόφωτα, δηλαδὴ ἔχουν ἰδικὸν τὸν φῶς, ὅπως καὶ ὁ Ἡλιος. Διαιροῦνται ἀναλόγως τῆς ζωηρότητός των εἰς 6 μεγέθη λαμπρότητος.

Ἀ σ τ ε ρ ι σ μ ὁ ς. — Ὁ Ἀστερισμὸς εἶνε σύμπλεγμα Ἀπλανῶν Ἀστέρων. Οἱ γνωστότεροι ἀστερισμοὶ οἱ ὁποῖοι φαίνονται εἶνε ἡ Μεγάλη καὶ ἡ Μικρὰ Ἄρκτος, αἱ Πλειάδες (Πούλια), ὁ Ὠρίων καὶ ἄλλοι.

Π ο λ ι κ ὁ ς Ἀ σ τ ῆ ρ. Λέγεται ὁ τελευταῖος ἀστήρ τῆς οὐρᾶς τοῦ ἀστερισμοῦ τῆς Μικρᾶς Ἄρκτου. Εἶνε ὁ πλησιέστερος πρὸς τὸν Βόρειον Πόλον ἀστήρ καὶ εἶνε χρησιμώτατος εἰς τοὺς Ναυτικούς, διότι διατελεῖ ἐντελῶς σχεδὸν φάσητος καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῶν νυκτῶν τοῦ αὐτοῦ ἔτους. Εἶνε δευτέρου μεγέθους. Ὅταν στραφώμεν πρὸς αὐτὸν εἶνε ὡς νὰ εἴμεθα ἐστραμμένοι πρὸς Βορρᾶν.

Διὰ τὴν τὸν ἀνεύρωμεν μεταξὺ τῶν ἄλλων ἀστέρων δὲν ἔχομεν παρὰ τὴν ἀναζητήσωμεν τοὺς δύο λαμπροὺς ἀστέρας τῆς βάσεως τῆς Μεγάλης Ἄρκτου καὶ τὴν προεκτείνωμεν τὴν εὐθείαν τὴν διερχομένην δι' αὐτῶν εἰς μῆκος ἐξαπλάσιον ἀπὸ τὴν μεταξύ των ἀπόστασιν.

Παραλείψαμεν νὰ ἀναφέρωμεν ὅτι πρὸς διευκόλυνσιν τῆς ἀναγνωρίσεως καὶ τῆς ὀνομασίας τῶν ἀστέρων διήρεσαν τὸν Οὐρανὸν εἰς τμήματα καὶ κατέταξαν τοὺς ἀστέρας εἰς ὠρισμένας ομάδας, αἱ ὁποῖαι ὀνομάσθησαν ἀστέ-

ρ ι σ μ ο ἰ. τοῦτο ἔγινε ἀπὸ τῶν ἀρχαίων χρόνων. Εἰς τοὺς ἀστερισμοὺς ἐδόθησαν ὀνόματα ἀνθρώπων, ζῴων καὶ ἰχθύων, τὰ πλεῖστα τῶν ὁποῖων κυρίως ἔλαβον ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν Μυθολογίαν.

Ἐκ τῶν 67 ἀστερισμῶν, οἱ ὁποῖοι εἶνε ἤδη ἐν χρήσει, 48 ἐξ αὐτῶν ἦσαν γνωστοὶ ἀπὸ τῆς ἀρχαίας ἐποχῆς, αἱ δὲ λοιποὶ ἐσχηματίσθησαν ὑπὸ τῶν νεωτέρων ἀστρονόμων.

Διὰ τὴν εὐκολύνεται ἡ ἀνεύρεσις τῶν ἀστερισμῶν εἰς τὸν Οὐρανὸν, διήρεσαν αὐτὸν εἰς πέντε ζῶνας, ὡς ἐξῆς:

1ον). Β ο ρ ε ἰ α π ὀ λ ι κ ῆ ζ ὶ ν η. — Μικρὰ Ἄρκτος, Κασσιόπη, Καμηλοπάρδαλις, Μεγάλη Ἄρκτος, Δράκων, Κηφεύς.

2ον). Μ έ σ η ζ ὶ ν η τ ο ῦ Β ο ρ ε ἰ ο υ ἡ μ ι σ φ α ἰ ρ ἰ ο υ. — Ἀνδρομέδα, Τρίγωνον, Περσεύς, Ἡνίοχος, Δίδυμοι, Λύγξ, Καρκίνος, Μικρὸς Λέων, Πλόκαμος Βερενίκης, Θηρευτικοὶ Κύνες, Βόωτης, Βόρειος Στέφανος, Ἡρακλῆς, Λύρα, Ἀλωπεκίς, Ὀϊστός, Κύκνος, Σαύρα

3ον). Ἰ σ η μ ε ρ ι ν ῆ ζ ὶ ν η. — Ἰχθύες, Κήτος, Κριός, Ταῦρος, Ἡειδανός, Ὠρίων, Μονόκερως, Μικρὸς Κύων, Ὑδρα, Ἐξάς, Λέων, Παρθένος, Ζυγός, Ὄφις, Ὀφιοῦχος, Ἀσπίς τοῦ Σοβιέσκη, Ἀετός, Δελφίς, Μικρὸς Ἴππος, Ὑδροχόος, Πήγασος.

4ον). Μ έ σ η ζ ὶ ν η ν ο τ ἰ ο υ ἡ μ ι σ φ α ἰ ρ ἰ ο υ. — Φοῖνοξ, Γλύπτης, Πύραυλος, Πρωμῆς Ἀργούς, Τρόαις, Ἰστία, Πυξίς, Ἀεραντλία, Κρατῆρ. Κόραξ, Κένταυρος, Διαβήτης, Κανὼν, Λύκος, Σκορπιός, Τοξότης, Τηλεσκοπικὸν, Νότιος Στέφανος, Λιγόκερως, Μικροσκόπιον, Νότιος Ἰχθύς, Γερανός.

5ον). Ν ο τ ἰ α π ο λ ι κ ῆ ζ ὶ ν η. — Ραμφηστής, Ἄρρων, Ὑδρα, Δίκτυον, Εἰφίας, Ὀκρίδας, Πτηνός Ἰχθύς, Χαμαιλέον, Σταυρός, Μύα, Νότιον Τρίγωνον, Ἰνδικὸν Πτηνόν, Βωμός, Ταῶς, Ὀκτάς.

Ἐπάρχει χάριτος τοῦ Οὐρανοῦ καὶ εὐκόλως δύναται τις τῇ βοήθειᾳ αὐτοῦ ν' ἀνεύρη τοὺς κυριώτερους ἀστέρας καὶ ἀστερισμοὺς ἐπὶ τοῦ Οὐρανοῦ.

Ο. Γ. Ε. — Λ. 6 Ὁ.

Εἰς ἐπισημῶνα: Πῶς ἀναγνωρίζονται οἱ κυριώτατοι ἀστέρες, διὰ τῶν ὁποῖων πολὺ βοηθοῦνται οἱ ναυτικοὶ καὶ περισσότερον οἱ πρακτικοί.

ΑΝΑΜΜΑ ΦΩΤΙΑΣ

Ὅταν ἐτοιμάζετε φωτιά εἰς τὸ ὑπαιθρον ἔχετε ὑπ, ὅφεισας τὰ ἐξῆς:

1) Νὰ μαζεύσετε πρῶτα «ἀνάμματα» ἢ μικρὰ λεπτὰ ξυλαράκια γιὰ ν' ἀρχίσῃ ἡ φωτιά. 2) Πρέπει νὰ σχεδιάσετε πρῶτα ποῦ θ' ἀνάψετε τὴν φωτιά διὰ τὴν παρακολούθησιν τῶν διευθύνσεως τοῦ ἀνέμου. 3) Νὰ κάμετε ὅλας τὰς ἀναγκαῖας προετοιμασίας, νὰ ἔχετε ἔτοιμα τὰ ξύλα, νὰ ἔχετε κρεμασμένο τὸ μαγειρικὸν σκεῦος πρὶν ἀνάψετε τὴν φωτιά. 4) Νὰ μετακινήτε κάπου - κάπου τὰ ξύλα γιὰ νὰ παράγεται καλὴ φλόγα γιὰ νὰ βράξῃ τὸ φαγητὸν καὶ νὰ κἀνη κάρβουνα γιὰ νὰ ψηθῇ. 5) Πῶς νὰ σκεπάσῃς τὸ σπύρτο καὶ ν' ἀνάψῃς τὴν φωτιά μὲ τὸ πρῶτο φύσημα. 6) Νὰ καθάρῃς καλὰ τὸν τόπον γύρω - γύρω ἀπὸ τὴν φωτιά πρὶν ἐπεκταθῇ ἡ φωτιά. 7) Π ο λ ῶ σ η μ α ν τ ι κ ὁ ν. Πρὶν φύγῃς νὰ βεβαιωθῇς καλὰ ὅτι δὲν ὑπάρχει καμμία σπιθα πλέον.

ΑΡΘΡΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

“ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΣ ΟΛΟΥΣ ΕΥΓΕΝΗΣ,”

Ἀγαπητέ μου Κώστα,

Γνωρίζομεν ὅτι ὅταν ἕνας ἄνθρωπος ἔχη τὴν συνήθειαν νὰ ἦναι μελαγχολικός, ἐὰν ἀρχίσῃ συστηματικῶς νὰ μειδιᾷ εἴτε ἐὰν εὐρίσκεται μόνος του, εἴτε μὲ συντροφιά, αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος θὰ λάβῃ τὴν συνήθειαν τὴν πολὺ καλλιτέραν νὰ ἦναι εὐτυχής.

Ἀπεδείχθη ἀληθέστατον, ὅτι ὄχι μόνον ἡ εὐτυχία φέρει τὸ μειδίαμα, ἀλλὰ ὅτι καὶ τὸ μειδίαμα φέρει τὴν εὐτυχίαν.

Ἐπίσης εἶνε ἀληθές ὅτι ἐὰν φερώμεθα πάντοτε ὡς κύριοι, θὰ γίνωμεν κύριοι μὲ ὅλην τὴν σημασίαν τῆς λέξεως. Συνειθίζομεν νὰ λέγομεν κύριον, ἐκείνον ὁ ὁποῖος φέρεται ὡς κύριος, καὶ δὲν ὑπάρχει καλλίτερος ὀρισμὸς ἀπ’ αὐτόν.

Ὁ Πρόσκοπος εἶνε φιλόφρων, δηλαδὴ εἶνε εὐγενής. Εἶνε λεπτός πρὸς ὄλους.

Ἡ εὐγένεια δὲν διακρίνεται ἀπὸ τὰς πράξεις, ἀλλὰ ἀπὸ τὸν τρόπον, μὲ τὸν ὅπῃ τὰς κάμνετε.

Ἐνθυμοῦμαι ὅτι ἕνα παιδί ἕνα βράδυ ποῦ παρεχώρησε τὴν θέσιν του εἰς τὸ τραμ εἰς μίαν κυρίαν, ἐφαίνετο δυσαρεστημένον διότι ἐνόμισεν ὅτι ἔπρεπε νὰ τὸ κάμῃ. Καὶ ἐκεῖ ποῦ ἐστάκετο, ἔβλεπε κανεὶς τὴν σκέψιν του ζωγραφισμένην εἰς τὸ πρόσωπόν του: «Ἐλπίζω ὅτι θὰ καταεῖθῃ εἰς τὴν πρώτην στάσιν γιὰ νὰ ξαναπάρω τὴ θέσιν μου.» Ἡ κυρία τὸν παρετήρησε καὶ ἐστενοχωρήθη. Ἐκατέβηκε εἰς τὴν πρώτην στάσιν, ἀλλὰ ἔχω τὴν ἰδέαν ὅτι ἐκατέβηκε ταχύτερα ἀφ’ ὅτι ἐσκόπευε, διότι δὲν ὑπέφερε νὰ βλέπῃ τὸ βλέμμα του, τὸ ὁποῖον ἦτο κάθε ἄλλο παρὰ προσκοπικόν.

Αὐτὸ τὸ παιδί, πολὺ πιθανὸν νὰ ἐπῆγεν εἰς τὸ σπίτι του μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι ὑπῆρξε πολὺ εὐγενής. Ἀλλὰ πραγματικῶς ἦτο ἀγενέστατος.

Θὰ ἦτο ἀληθινὰ εὐγενής ἐὰν ἐσηκώνετο μειδιῶν, καὶ ἐνῶ προσέφερε τὴν θέσιν του εἰς τὴν κυρίαν νὰ θγάλη τὸ ἐνῶ προσέφερε τὴν θέσιν του εἰς τὴν κυρίαν νὰ ἐστάκετο μὲ ὕφος εὐχαριστημέκαπέλλο του. Κατόπιν νὰ ἔκανε καὶ τὴν κυρίαν νὰ ἦναι εὐχαριστημένη.

Καὶ ἐὰν κάτι τοῦ ἔλεγε μέσα του: «Ἐργάσθηκες πολὺ καὶ εἶσαι πολὺ κουρασμένος, λοιπὸν τί ἀνόητος ποῦ εἶσαι νὰ μὴ κάθῃσαι.» Κάτι τι ἄλλο ὅμως ἔπρεπε νὰ τοῦ ἀπαντήσῃ: «Τί τυχερὸ παιδί ποῦ εἶσαι! Ὑπάρχουν χιλιάδες Πρόσκοποι στὴν πόλιν μας ποῦ ἀναζητοῦν τὴν εὐκαιρίαν νὰ κάμουν μίαν πράξιν φιλοφροσύνης, καὶ ὑπῆρξες εἰς τὴν εὐκαιρίαν νὰ κάμῃς ὄλους. Εἶσαι εὐτυχής ποῦ σοῦ παρυσιάσθη ἡ εὐκαιρία. Καὶ εἶσαι, κάτι ἀκόμη περισσότερον παρὰ εὐτυχής — εἶσαι Πρόσκοπος διότι ἐπωφελήθης τῆς εὐκαιρίας.»

Ἀπὸ τὸ πρῶτὸ ἕως τὸ βράδυ ποῦ συναναστρέφῃσαι διαφόρους, εἰς τὰς ὁμιλίαις σου καὶ εἰς τὰς συναλλαγὰς σου μὲ αὐτοὺς ἢ εἶσαι εὐγενής ἢ εἶσαι ἀγενής.

Ὅταν εἰς τὸν βίον σου εἶσαι πάντοτε εὐγενής δὲν ἔχεις μόνον τὸ πλεονέκτημα ὅτι συντελεῖς εἰς τὴν εὐτυχίαν ἐκείνων ποῦ συναναστρέφῃσαι, ἀλλὰ καὶ ὅτι τελειοποιεῖς τὸν ἑαυτὸν σου ὥστε νὰ γίνῃς ἕνας πραγματικὸς κύριος.

Κάθε φορὰ ποῦ ἢ ἀνοίξωμεν τὸ στόμα μας πρέπει νὰ

προσπαθῶμεν νὰ προσφέρωμεν ἕνα καλὸν λόγον παρὰ ἕνα κακόν: ἕνα λόγον ποῦ νὰ βοηθήσῃ, παρὰ ἕνα λόγον ποῦ θὰ πληγώσῃ τὸν ἄλλον. Καλλίτερα νὰ εἶσαι γλυκὺς καὶ εὐγενής, παρὰ σκληρὸς καὶ ἀπάνθρωπος.

Εἶνε ἀληθές ὅτι πολλὰς φορές ἐκεῖνος ποῦ δὲν προσέχει νὰ ἦναι καλὸς καὶ εὐγενής, πρέπει νὰ ἦναι βέβαιος ὅτι κάποτε θὰ φανῇ σκληρὸς χωρὶς νὰ ἔχη τὴν πρόθεσιν.

Ἐνα ἀπὸ τὰ μυστικά τῆς εὐγενείας, εἶνε ἡ καλωσύνη. Λέγων (καλός), ἐννοῶ νὰ εἶσαι (λογικὸς) καὶ νὰ μὴ σκέπτεσαι τὸν ἑαυτὸν σου, ἀλλὰ τὰ αἰσθήματα τῶν ἄλλων.

Ὅταν προσπαθοῦμεν πάντοτε νὰ ἐφαρμόσωμεν τὸ τέταρτον ἄρθρον τοῦ Προσκοπικοῦ Νόμου μὲ τὸ νὰ εἴμεθα καλοὶ πρὸς τοὺς ἄλλους, θὰ ἴδωμεν ὅτι εἶνε πολὺ φυσικὸν νὰ εἴμεθα φιλόφρονες.

Ὅταν πρόκειται νὰ συναντηθῇς μὲ κανένα, συνείθις νὰ κάμῃς τὴν ἐξῆς σκέψιν:

«Τώρα μετ’ ὀλίγον θὰ εὐρίσκωμαι μὲ ἕνα ἄλλον. Ὅταν χωρισθοῦμεν αὐτὸς θὰ ἦναι ἢ εὖθυμος ἢ ἐπομένως εὐτυχής, ἢ τὸ ἀντίθετον. Ἐν πάσῃ περιπτώσει εἶνε καθήκον μου νὰ τὸν κάμω εὐτυχέστερον.»

Καὶ ὅταν τὸν συναντήσῃς, πρέπει νὰ προσπαθήσῃς ν’ ἀνακαλύψῃς μὲ τὴν συνομιλίαν σας πῶς εἶνε δυνατὸν νὰ τὸν βοηθήσῃς.

Ἡ εὐκαιρία νὰ κάμωμεν τὴν καλὴν πράξιν δὲν συναντᾶται πολὺ συχνά. Ἀλλὰ βοηθοῦμεν συχνότερα μὲ ἕνα καλὸν λόγον, μ’ ἕνα συμπαθητικὸ μειδίαμα, ποῦ μεταβάλλει ἐντελῶς τὴν διάθεσιν τοῦ ἄλλου.

Ὑπάρχουν παντοῦ ὅπου πηγαίνομεν εὐκαιρία νὰ εἴμεθα ἀθρόβως φιλόφρονες τόσον μὲ λέξεις ὅσον καὶ μὲ πράξεις.

Παραδείγματός χάριν: Ὅταν ἕνας ἄνθρωπος εἶνε κατηγορούμενος καὶ δικάζεται ἢ ὅταν ἕνα παιδί μαλώνεται ἀπὸ τὸν προϊστάμενόν του, ἢ ἀκόμη καὶ ἀπὸ τὸν Ἀρχηγόν του, κάθε ἄλλος θέλει νὰ πλησιάσῃ καὶ νὰ τὸν κυττάξῃ. Ἐχουν τὴν σκληρὰν περιέργειαν νὰ ἴδουν πῶς φαίνεται αὐτὴ τῇ στιγμῇ.

Ὁ Πρόσκοπος, δὲν παρατηρεῖ ποτὲ κανένα ποῦ εἶνε στενοχωρημένος, καὶ δὲν τοῦ ἀρέσει ποτὲ νὰ ἴδῃ κανένα τιμωρούμενον. Ἡ μόνη του σκέψις πρέπει νὰ ἦναι πῶς νὰ τὸν βοηθήσῃ νὰ βγῇ ἀπὸ τὴν στενοχωρον θέσιν.

Δὲν εἰρωνεύεται ποτὲ ἕνα ἄνθρωπον ποῦ ἐδυστύχησε, ἀλλὰ θὰ προσπαθήσῃ νὰ τοῦ βελτιώσῃ τὴν θέσιν του, καὶ δὲν θὰ εἰρωνευθῇ ἕνα ποῦ ὑπέπεσε εἰς σφάλμα, ἀλλὰ θὰ προσπαθήσῃ νὰ τὸν βοηθήσῃ εἰς τὸ νὰ μὴ ὑποπέσῃ εἰς τὸ αὐτὸ σφάλμα.

Ὁ Μεγάλος Ἀρχηγὸς λέγει ὅτι ὁ Πρόσκοπος εἶνε εὐγενής πρὸς ὄλους, ἀλλὰ εἰς μερικὰ πρόσωπα πολὺ περισσότερον.

Ὁ Πρόσκοπος εἶνε εὐγενής πρὸς τὰς κυρίας ἀνεξαρτήτως ἡλικίας καὶ κοινωνικῆς τάξεως καὶ ἀδιοόρωτος ἐὰν αὐταὶ εἶνε καλαὶ ἢ κακαί. Εἶνε εὐγενής πρὸς τὰς κυρίας διότι ἀναμένει ἀπὸ τοὺς ἄλλους νὰ ἦναι εὐγενεῖς πρὸς τὴν μητέρα των καὶ τὰς ἀδελφάς των. Καὶ ἐνθυμεῖται ὅτι αἱ γυναῖκες εἶνε αἱ μητέρες καὶ αἱ ἀδελφαὶ τῆς ἀνθρωπότητος.

Αἱ γυναῖκες συχνότατα φέρουν τὸ βαρύτερον φορτίον καὶ κόπον τῆς καθημερινῆς ζωῆς καὶ συχνά ἐπίσης ὑπο-

φέρουν τούς κόπους των με περισσότεραν ύπομονήν και περισσότερον θάρρος από τούς άνδρας.

Ο Πρόσκοπος δέν θά επιτρέψη ποτέ εις κανένα νά ειπή τίποτε ύβριστικόν ή ταπεινωτικόν εις μίαν γυναίκα άκόμη και έν ήναι άγνωστος πρós αυτόν.

Ο Πρόσκοπος πρέπει νά ήναι πάντοτε έτοιμος νά κάμη κάθε θυσίαν διά νά εφαρμόση τό πέμπτον άρθρον του Προσκοπικού Νόμου.

Ο Πρόσκοπος είναι επίσης ιδιαίτέρως ευγενής πρós τά παιδιά, διότι είναι πλέον άδύνατα απ' αυτόν, και δέν απέκτησαν τήν πείραν του, ώστε έχουν συχνά ανάγκην τής βοήθειάς του.

Ένας σκληρός λόγος πληγώνει: ένα μικρό παιδί πολύ περισσότερον παρ' όσον ένα μεγάλον, ώστε ένας Πρόσκοπος νά προσέχη πολύ εις ό,τι λέγει και εις ό,τι επιχειρεί με τά παιδιά.

Επίσης ο Πρόσκοπος προσπαθεί όσον του είναι δυνατόν νά βοηθή τούς γέροντας. Είναι πρós τό τέλος του θίου των, και πρέπει νά μάς άρέση νά αισθανώμεθα ότι χάρις εις τας προσπαθειάς μας θά δυναθούν νά περάσουν τά τελευταία χρονιά των με εύτυχίαν και ειρήνην. Θα έλθη ή σως ή ήμέρα, εκείνη όπου θ' αναμένωμεν από άλλους νά κάμουν τό ίδιον δι' ήμάς.

Ο Πρόσκοπος είναι ιδιαίτέρως φιλόσοφον πρós τούς άναπήρους, και προσπαθεί νά τούς κάμη νά λησμονήσουν ό,τι έχασαν, βοηθών, παρηγορών και εύθυμών αυτούς.

Επίσης προτού λύσης τήν συγκέντρωσιν πρέπει νά ειπεί εις τήν ένωμοσίαν σου, και τό έξής, τό όποιον δέν είναι όλιγοτέρου ένδιαφέροντος: ότι ή άληθινή ευγένεια αρχίζει από τό σπίτι: ότι ο Πρόσκοπος, ο όποιος είναι σκληρός πρós τούς γονείς του και πρós τ' αδελφιά του, θά ήναι άσφαλώς άγενής και όταν συναντάται με τούς γονείς και τ' αδελφια των φίλων του και πρós αυτούς άκόμη τούς ίδιους.

Εις τόν κύριον ή ευγένεια γίνεται συνήθεια, αλλά ή συνήθεια αποκτάται από τήν έξάσκησιν. Και ο Πρόσκοπος συμπεριφέρεται με ευγένειαν παντού και πάντοτε ανεξαρτήτως προσώπων.

Είλικρινής συνάδελφός σου Πρόσκοπος

KIMON

(Μετάφρασις έκ του Άγγλικού)

Αθήναι — Φεβρουάριος 1927.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΧΡ. Κ. ΜΗΡΙΣΙΜΙΤΖΑΚΗ

ΠΡΟΣΚΟΠΟΙ !

Ο καθένας σας πρέπει νά έγγραφή από ένα συνδρομητήν εις τό περιοδικόν έκτός του Σώματος. Κατ' αυτόν τόν τρόπον και τό περιοδικόν ύποστηρίζετε και τήν ιδέαν προπαγανδίζετε.

Ο ΔΩΔΕΚΑΕΤΗΣ ΠΡΟΣΚΟΠΟΣ ΚΑΙ Ο ΑΡΧΗΓΟΣ

Ο δωδεκαετής πρόσκοπος —
στρατολογείται πειó εύκολα
ιτηρετεί περισσότερον και
προοδεύει ταχύτατα.

Ποία είναι ή σημασία αυτών των γεγονότων διά τόν Άρχηγόν;

Π ρ ο τ ο ν : "Ο προσκοπισμός έχει μεγαλειτέραν άπήχησιν εις ένα παιδί 12 ετών πού γίνεται πρόσκοπος, παρά εις μεγαλειτέραν ηλικίαν. Δ ε ύ τ ε ρ ο ν : "Οτι ένα παιδί είναι εύκολώτερον νά ύποστή τήν έπρρην του αρχηγού διά των μέσων τά όποια ο προσκοπισμός προβλέπει εις τήν ηλικίαν των 12 ετών παρά βραδύτερον. Τ ρ ι τ ο ν : "Οτι ύπάρχει μεγαλειτέρα πιθανότης νά διαπλασθ ή ή χαρακτήρ του παιδιού πού εισέοχηται εις τόν προσκοπισμόν 12 ετών. Τ έ τ α ρ τ ο ν : "Οτι ύπάρχει μεγάλη πιθανότης ότι ο Άρχηγός θά ίδη τά προϊόντα τής εργασίας του έν καλλιεργήση ένα παιδί εις ηλικίαν 12 ετών, παρά βραδύτερον. Π έ μ π τ ο ν : "Οτι ο Άρχηγός, ο όποιος άρχει 12ετούς προσκόπου θά έχη μικρότερας δυσκολίας και όλιγότερα προβλήματα πειθαρχίας.

Επομένως ο Άρχηγός πρέπει νά γνωρίζη εις τήν συνοικίαν του τά παιδιά πού πλησιάζουν τό 12ον έτος και νά προσπαθήση μέσω των προσκόπων πρώτης και δευτέρας τάξεως νά τά προσηλυτήση εις τόν προσκοπισμόν όταν φθάσουν τό 12ον έτος.

ΠΤΥΧΙΟΝ ΞΥΛΟΥΡΓΟΥ

Απαιτήσεις πρós άπόκτησιν αυτού

- Νά γνωρίζη.
- 1) Ανάγνωσιν, γραφήν και τας 4 πράξεις τής αριθμητικής.
 - 2) Νά κατασκευάζη κόλλαν.
 - 3) Νά προνίξη και νά χειρίζηται όλα τά ξυλουργικά εργαλεία.
 - 4) Νά τροχίξη τό πριόνι, τήν πλάνην, τήν σμίλην και τά λοιπά εργαλεία τής ξυλουργικής.
 - 5) Νά πλανίξη και νά ίσιώνη τας επιφανείας των ξύλων.
 - 6) Νά συναρμόλογη τά ξύλα με δόντια, με μόρσα, με κλειδιά και με σφήνες.
 - 7) Νά ίχνογραφή εύθύγραμμα και επίπεδα σχέδια άνευ τής χρήσεως οίουδήποτε εργαλείου.
 - 8) Νά σχεδιάξη εις φυσικόν οποιονδήποτε σχέδιον.
 - 9) Πρακτικήν γεωμετρίαν. Δηλαδή νά γνωρίζη τήν καταμέτρησιν τετραγώνου επιφανείας, κύβου τριγώνου, και λοιπών άκανονίστων σχημάτων.
 - 10) Νά κατασκευάζη διά ξύλου έν είονδήποτε άντικείμενον.

Επαναληπτικόν

- Έκτός των άνωτέρω.
- 1) Νά κατασκευάζη σχέδιον ξυλουργικής ιδιικής του εμπνεύσεως.
 - 2) Νά κάμη τελείας εφαρμογές συνδέσειν ξυλουργικών.
 - 3) Νά διακρίνη τά είδη των ξύλων και τήν χρήσιν ένός έκάστου έξ αυτών.
 - 4) Νά υπολογίξη τας απαιτούμενας ποσότητας ξύλου διά τήν κατασκευήν ένός ξυλουργικού έργου.
 - 5) Νά κατασκευάζη έκ σχεδίου τράπεζαν ή κάθισμα.
- (Έκ του Γραφείου του Σ. Ε. Η.)

ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ

Η ΓΡΗΛΑ ΤΟΥ ΔΑΣΟΥΣ

Ἐνῶ μίαν ὥραν μία πτωχὴ κόρη διέβαινε μὲ τοὺς κυρίους τῆς ἀπὸ μέσα ἀπὸ ἕνα δάσος, ἤλθαν λησταὶ καὶ ἐδολοφόνησαν ὅλους ἐκτὸς τῆς κόρης. Αὐτὴ ἐφοβήθη πολὺ, ἐπήδησεν ἀπὸ τὴν ἀμαξάν καὶ ἐκρύφτηκε ὀπίσω ἀπὸ ἕν δένδρον. Ὅταν οἱ λησταὶ ἔφυγαν μὲ τὰ λάφυρά των ἐπαρουσιάσθη καὶ ἤρχισε νὰ κλαίῃ πικρὰ καὶ νὰ λέγῃ «τί νὰ κάμω ἐγὼ τῆ πτωχῆ, δὲν ἤξεύρω νὰ ἴδω ἀπὸ τὰ δάσος, ὡστε ψυχὴ δὲν ζῆ ἐδῶ, ἀληθινὰ θὰ πεινάσω». Ἐπῆγε γούρω, ἐξήτουσε κανένα δρόμον, ἀλλὰ δὲν ἠμποροῦσε νὰ εἶδῃ κανέναν. Ὅταν ἐδράδουαsen, ἐκάθισεν ἀπὸ κάτω ἀπὸ ἕνα δένδρον, ἔκαμε τὴν προσευχὴν τῆς καὶ ἐπερίμενε νὰ ἰδῇ τί θὰ συνέβαινε. Ἐπειτα ἀπὸ ὀλίγον ἐπέταξεν ἕνα ἄσπρον περιστεράκι μὲ ἕνα χρυσὸ κλειδάκι εἰς τὸ ράμφος του. Τῆς ἔδωκε τὸ κλειδάκι εἰς τὸ χεῖρ καὶ τῆς εἶπε «βλέπεις ἐκεῖνο τὸ μεγάλο δένδρον, ἐκεῖ μέσα εἶνε ἕνα παλάτι, θὰ τὸ ἀνοίξῃς μὲ αὐτὸ τὸ κλειδάκι καὶ θὰ εὔρης φαγητὰ διὰ νὰ μὴν πεινάσῃς». Τότε ἐσηκώθη καὶ ἐπῆγεν, εἰς τὸ δένδρον, ἤνοιξε μὲ τὸ κλειδάκι καὶ ἤυρε γάλα καὶ ψωμὶ λευκὸ νὰ τὸ βουτήξῃ εἰς τὸ γάλα, τόσον ἀρκετὸν ὥστε νὰ χορτάσῃ. Ἀφοῦ ἐχόρτασεν ἐσκέφθη ὅτι ἔπρεπε νὰ κοιμηθῆ. Πράγματι ἤλθε πάλιν τὸ περιστεράκι καὶ τῆς ἔδωκε ἕνα ἄλλο κλειδάκι διὰ νὰ ἀνοίξῃ καὶ νὰ εὔρῃ ἕνα ὠραῖον κρεββατάκι. Τότε εὐχαρίστησε τὸν Θεὸν ποῦ τῆς ἔστειλε τὸ ὠραῖον περιστεράκι καὶ ἔπεσε νὰ κοιμηθῆ. Ὅταν ἐξύπνησε τὸ πρωῒ, ἤλθε πάλιν τὸ περιστεράκι καὶ τῆς ἔφερεν ὠραῖα φορέματα κεντημένα μὲ χρυσάφι καὶ ὠραῖες πέτρες μὲ διάφορα χρώματα, τόσον ὠραῖα ποῦ οὔτε οἱ βασιλοπούλαις δὲν ἔχουν. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἔμειναν ἐκεῖ μερικὰς ἡμέρας καὶ ἦτο πολὺ εὐχαριστημένη. Τότε ἤλθε πάλιν τὸ περιστεράκι καὶ τὴν ἠρώτησεν ἂν θέλῃ νὰ τοῦ κάμῃ μίαν γαρίν. Πολὺ εὐχαρίστως εἶπεν ἡ κόρη. Λοιπὸν θὰ σὲ ὀδηγήσω εἰς ἕνα σπιτάκι, ἐκεῖ μέσα κάθεται μία γοργά, ἐσὺ θὰ ἔμβῃς μέσα καὶ δὲν θὰ ὀμιλήσῃς ὅτι καὶ ἂν σοῦ κάμῃ ἡ γοργά, παρὰ θὰ προχωρήσῃς θὰ εὔρης μία πόρτα κλειστή, θὰ τὴν ἀνοίξῃς καὶ θὰ ἔμπῃς εἰς ἕνα δωμάτιον, εἰς αὐτὸ τὸ δωμάτιον θὰ ἰδῆς ἕνα τραπέζι μὲ δακτυλίδια. Ἐσὺ θὰ διαλέξῃς τὸ πιὸ ἀπλὸ καὶ θὰ μού τὸ φέρῃς. Πράγματι ἐπέταξε τὸ περιστεράκι καὶ ἔδειξε τὸν δρόμον εἰς τὸ κοριτσάκι καὶ ἔφθασεν εἰς τὸ σπίτι. Ἦνοιξε τὴν πόρτα καὶ ἔμπῃκεν μέσα, ἐκεῖ ἐκάθητο μία γοργά, ὅπου ὅταν εἶδε τὸ κοριτσάκι ἤνοιξε κάτι πολὺ μεγάλα μάτια καὶ τὸ ἐρώτησε τί ἤθελεν, ἀλλὰ τὸ κοριτσάκι δὲν ἀπήντησεν, ἀλλ' ἐπροχώρησε πρὸς τὸ ἄλλο δωμάτιον, ἐν ᾧ ὅμως ἤθελε νὰ ἔμβῃ μέσα εἶδε τὴν γοργὰ νὰ ἔχῃ ἕνα κλουβὶ μὲ ἕνα πουλάκι μέσα, εἰς τὸ ράμφος τοῦ πουλιοῦ (δηλαδὴ στὴν μυτίτσα του) ἦτο τὸ ἀπλὸ δακτυλίδι. Γρήγορα τὸ ἤρπασεν ἀπὸ τὸ χεῖρ τῆς γοργὰς καὶ ἐπῆρε τὸ δακτυλίδι καὶ τὸ ἔφερεν εἰς τὸ περιστεράκι. Τότε εἶδεν ἕνα πολὺ πέραρον πρᾶγμα. Τὸ δένδρον σιγαλὶ σιγαλὶ ἄπλωσε τοὺς κλάδους του καὶ αὐτοὶ ἔγιναν δύο χέρια καὶ τὸ ἴδιον δένδρον ἕνα ὠραῖον παιδί, τὸ ὁποῖον τὴν ἀγκάλιασε καὶ τῆς εἶπε: «Μὲ ἐλευθέρωσες ἀπὸ τὴν γοργὰ μάγισσα, αὐτὴ μὲ εἶχε κάμῃ δένδρον καὶ μερικὰς ὠραῖαις ἴστρον περιστεράκι, καὶ ὅσον δὲν εἶχα τὸ δακτυλίδι δὲν θὰ ἐγίνόμουν ποτὲ ἄνθρωπος. Τώρα ποῦ χρεωστῶ πολλὰ καὶ νὰ πάμε εἰς τὸ βασιλεῖόν μου νὰ σὲ κάμω βασιλοπούλα καὶ νὰ σὲ κάμω καὶ γυναῖκά μου. Ἐνθὺς λοιπὸν καὶ ὅλα τὰ περίξ δένδρα ἔγιναν οἱ ὑπῆρέται του καὶ ἄλλα

ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΩΝ ΑΡΧΩΝ

Ἀπολάσει τοῦ Διοικ. Συμβουλίου διορίσθησαν: Περιφ. Ἐφορος Τριπόλεως ὁ κ. Π. Παρασκευόπουλος, ἤδη τοπικός, προάγεται δὲ εἰς τὴν θέσιν τοῦ τοπικοῦ Ἐφοροῦ Τριπόλεως ὁ μέχρι τοῦδε Ἐπιπέτης τῶν ομάδων κ. Στ. Χουσαφίτης.

Ὁ κ. Κ. Παλαιολόγος διορίσθη περιφ. Ἐφορος Λέσβου, ὁ Σος Μητροπολίτης περιφ. Ἐφορος Ἰωαννίνων, ὁ κ. Ν. Πειρόπουλος μέχρι τοῦδε τοπικός Ἐφορος Σάμου προήχθη εἰς περιφερειακὸν Σάμου — Ἰακωβίας. Ὁ κ. Γεωργούλης διορίσθη περιφ. Ἐφορος Μασσαρίας. Ὁ κ. Πωλὴς Χο. διορίσθη περιφ. Ἐφορος Ἐνωτίας, ὁ κ. Μάγκος Χατζῆς τοπικός Ἐφορος Σόροβις, ὁ κ. Νικόλαος Γύλαρης τοπικός Ἐφορος Καστορίας, ὁ κ. Θεόδ. Σπύριτος τοπικός Ἐφορος Γρεβενῶν, ὁ κ. Στ. Σαμαράς τοπικός Ἐφορος Κοζάνης, ὁ κ. Ἐμμαν. Βελτοῖδης τοπικός Ἐφορος Βεροίας, ὁ κ. Ἰω. Ποντιλίου τοπικός Ἐφορος Καϊλαριῶν.

Ἀπενευθίσθησαν διπλώματα Ἀρχηγῶν εἰς τοὺς κ. κ. Ἡλ. Πύλιαν, Ἰποζο. Σαλάχον, Δημ. Κανταρτζῆν, Φιλ. Στοιγιαννόπουλον, Βασ. Περίδην καὶ Χρ. Παπαχοριστόπουλον.

ΠΤΥΧΙΟΝ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΤΟΥ

Ἀπαιτήσεις πρὸς ἀπόκτησιν αὐτοῦ

- 1) Ἀνάγνωσιν, γραφὴν καὶ τὰς 4 πράξεις τῆς ἀριθμητικῆς.
- 2) Νὰ γνωρίζῃ:
 - α) Ὅλα τὰ σήματα Μόρς (Ἑλληνικὸν καὶ διεθνές, ἀλφάβητον, σημαῖα στίξεως, ἀριθμοὺς καὶ τὰ κυριώτερα ὑπηρεσιακὰ καὶ συνθηματικὰ σημεῖα).
 - β) Νὰ δύναιται νὰ σημάνη διὰ χειριστηρίου 45—50 γράμματα κατὰ λεπτόν.
 - γ) Νὰ συνδέῃ τηλεφῶνον μετὰ μίας γραμμῆς καὶ μίας γῆς ἢ μετὰ διπλῆς γραμμῆς.
 - δ) Νὰ χειρίζεται καὶ κανονίξῃ διαλίκον καὶ συναρμολογῶν τὰς τηλεφωνικὰς καὶ τηλεγραφικὰς συσκευὰς του.
 - ε) Νὰ χειρίζεται τὸν ἠλιογράφον καὶ πὸν φανὸν Σκῶτ καὶ ν' ἀποστέλλῃ ἢ δέχεται δι' αὐτῶν 24 γράμματα κατὰ λεπτόν.
 - ς) Νὰ παραλαμβάνῃ διὰ τῆς ἀκοῆς ἢ καὶ μεταβιβάξῃ 30 γράμματα κατὰ λεπτόν.

ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΟΝ

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω:

- 1) Νὰ εἶνε κάτοχος πτυχίου σηματοτυλεγραφητοῦ.
- 2) Νὰ γνωρίζῃ θεωρητικῶς τὰ περὶ τηλεγράφου καὶ τηλεφῶνου.
- 3) Νὰ γνωρίζῃ τὴν χρῆσιν τοῦ Διεθνοῦς Κώδικος.
- 4) Νὰ ἐγκαταστήσῃ Τηλεγραφικὸν Σταθμὸν διὰ μίας μηχανῆς ἐνὸς γαλβανομέτρου, ἐνὸς χειριστηρίου καὶ μίας στήλης.

Ἐκ τοῦ Γραφείου τοῦ Σ. Ε. Π.

δένδρα ἄλογα, καὶ τὰ ἐκαθαλίκεψαν καὶ ἤλθαν εἰς τὸ βασιλεῖόν τους. Ἐκεῖ ὁ πατέρας του ὁ βασιλεὺς ἔδωκε μίαν μεγάλην εἰσοδή, ὅπου εἶχαν πολλὰ πολλὰ γλυκὰ καὶ τοῦ ἔδωκε καὶ τὴν κόρη διὰ γυναῖκα. Καὶ ἔτσι τὸ κοριτσάκι, ἐπειδὴ ἦτο καλὸ καὶ ἤθελε νὰ βοηθήσῃ ὅποιον ἠμποροῦσε ἔγινε βασιλοπούλα!

(Κατὰ μετάφρ. Κυρίας Βιρῆνης Δημητρακοπούλου)

ΣΤΑ ΧΙΟΝΙΑ

Εκδρομή της ομάδας 'Αθηνών

Ποιός δὲν εἶδε αὐτὴν τὴν εὐτυχίαν νὰ πέφτη ἀφθονή στὴ γῆ. Ποιός δὲν αἰσθάνθηκε χαρὰ ὅταν ἔκανε ἓνα σβόλο χιόνι γιὰ νὰ τὸν πετάξῃ; Ποιός ἀμφιβάλει ὅτι τὸ ποῖο ἄσχημο χωριὸ μεταβάλλεται σὲ γραφικόν; Μέσα σ' αὐτὴ τὴν εὐτυχία ζήσαμε καὶ μεις μὰ μέρα Ντίννιν... Ἄλλο δὲν ἤθελα καὶ εἰμωνα στὸ πόδι. Μετὰ δέκα λεπτά ἢ πόρτα ἔτριξε δυὸ φορὲς καὶ σκοτεινά, ἐβάδιζα γρήγορα γιὰ νὰ ξεσταθῶ.

Κράζ, κράζ, οἱ ἀρθύλες μου κἀτι σπάσανε, ἀλλ' ἄμέσως κατὰλαβα, γιατί αἰσθάνθηκα στὰ πόδια μου νερά. ἦταν μὰ λακουβίτσα μὲ νερὸ πὺ ἀπὸ τὸ κρῦο τῆς νύχτας εἶχε παγώσει. Τὸ καμπανάκι εἶχε κτυπήσει καὶ μόλις πήδησα στὸ σιδηρόδρομο. Σὲ μὴ ὥρα ὁ σιδηρόδρομος μᾶς ἄφινε μὲς τὸ κρῦο καὶ ἔφευγε μακριὰ γιὰ ν' ἀφήσῃ καὶ ἄλλους πάρα πάνω καὶ τὸ ἴδιο ἀδιάκοπα. Φτιαχτήγαμε καλὰ γιατί τὸ κρῦο ἔτσουξε καὶ βαδίσαμε πρὸς τὸ χιονισμένο βουνό. Ἀπὸ μακριὰ ἐβλέπαμε τὸ χιόνι· ἡ κορφὴ τοῦ βουνοῦ ἦταν κατὰλευη καὶ ὅσο κατέβαινε τόσο καὶ ἔσβινε τὸ ἄσπρο χρώμα. Σὲ μισὴ ὥρα συναντήσαμε τὸ πρῶτο χιόνι πὺ ἦταν μαζεμένο πλῆν στὶς πετρίτσες καὶ μὲς τὶς λακουβίτσες. Σταθήγαμε στὸ μετόχι, τῶρα ὅλα γύρω μας εἶνε κάτασπρα, μονάχα μὲς τὴν ἐκκλησίᾳ βρήκαμε λίγη στέγη. Καὶ πάλιν πρὸς τ' ἄπάνω.

Τῶρα βαδίζουμε σὲ μαλακοστρωμένους δρόμους, γιατί τὸ χιόνι εἶχε σκεπάσει ὅλα τὰ γύρω μας σὺν κατὰλευκο παχὺ ταπέτο· πλᾶει σ' αὐτοὺς τοὺς κατὰλευκούς δρόμους καμαρώνανε τὰ ἔλατα, στολισμένα σὺν χριστουγεννιάτικα δένδρα. Καθ' ἓνα ἀπ' αὐτὰ ἦταν καὶ ὠραιότερο ἀπ' τ' ἄλλο.

Νὰ μ' ἔνας μὲ τὰ σκι τοῦ πὺ γλυστράει γρήγορα ἀπὸ χιόνι 'Αλθινὴ 'Ελβετία!

Περάσαμε τὸ σανατόριο· χωρὶς νὰ σταθοῦμε ἀπὸ κει καὶ ἔπειτα δὲν ὑπῆρχε δρόμος καὶ γι' αὐτὸ ἀναγκαστήγαμε ν' ἀνοίγουμε δρόμο· πότε ὁ ἓνας, πότε ὁ ἄλλος χωνότανε στὰ χιόνια. Μετὰ πολλὰ νανάγια καὶ περιπέτειες φτάσαμε στὴν Ἁγία Τριάδα σφοὶ καὶ ἀβλαβεῖς.

Κατὰ τὸ ἀπόγευμα μὲ ξελαφρωμένα σακκίδια γρύγαμε ἀπ' ἐκεῖ. Καμμιά δεκαπενταριά σκιές, ἢ μὴ πίσω ἀπ' τὴν ἄλλη, βαδίζανε δεμένες μ' ἓνα σκοινὴ. Μᾶς εἶχε πιάσει ὀμίχλη.

Νὰ μας τε πάλιν στὸ μετόχι, νὰ κινήγαί ὁ ἓνας τὸν ἄλλο μὲ γεμάτες τῆς χουφτες χιόνι; ὁ ἓνας ἀπ' ἐδῶ, ὁ ἄλλος ἀπ' ἐκεῖ, ὁ ἀρχηγὸς καὶ ὁ ὑπαρχηγὸς στὴ μέση, ὅλοι ἀνακατωμένοι βαροῦσε ὁ ἓνας τὸν ἄλλον.

Κουρασμένοι πλέον ἀπ' τὰ τρεξήματα σιγά-σιγά ἀφίναμε πίσω τὸ στολισμένο βουνό, νὰ χαιρέται τὴν ὁμορφίᾳ του στὴν ἡσυχία τῆς νύχτας, πὺ κανένας δὲν θὰ τοῦ τὴν ταραξῇ ἐκτὸς ἀπὸ κομμιά κουκουβάγια πὺ κ' αὐτὴ σὲ λίγο θὰ κατέβῃ στὸν κάμπο ἀπ' τὸ πολὺ κρῦο. Εἰκόνας ἀλησμόνητες πὺ θὰ μένουν γιὰ πάντα μέσα μας! Ἴδου τί θ' ἀπολαύσῃ ἓνας πρόσκοπος, γιατί αὐτὸς μονάχα ἀγαπᾷ ἀληθινὰ τὴ φύση καὶ μονάχα σ' αὐτὸν ἡ φύση 'δίνει ὅλη τῆς τὴν ὁμορφίᾳ.

ΑΔΡ. ΓΚΑΖΙΑΝΗΣ

9η Ο. Ν. Α. Β' Σ.

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

Ὁ πραγματικῶς εὐγενὴς εἶνε ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἀναγνωρίζει τὰ λάθη του καὶ ἀφίνει τοὺς ἄλλους νὰ ἀνακαλύπτουν τὰ προτερήματά του.

— Ἡ φίλια εἶνε συναδέλφωσις τῆς ψυχῆς καὶ δῶρον τῆς καρδίας!!!

— Διὰ νὰ γίνουν δύο ἄνθρωποι φίλοι πρέπει νὰ ὁμοιάζον πολὺ διὰ νὰ συνεννοοῦνται καὶ νὰ διαφέρουν ὀλίγον διὰ νὰ ἐνοοῦνται.

— Ἡ ἀληθινὴ φίλια ἀξίζει ἓνα θησαυρό. Μ' αὐτὴ μόνο δοκιμάζει κανεὶς τὶς πειὸ μεγάλες χαρὲς.

— Ἐκεῖνος ὁ πατὴρ ἀγαπᾷ τὰ τέκνα του, ὅστις μισεὶ τὰ ἐλαττώματά των.

— Ἀδιάφορον τί μανθάνει τις, ἀρκεῖ μόνον νὰ τὸ μανθάνῃ καλὰ καὶ ἀξίζει νὰ τὸ γνωρίζῃ.

— Ἡ καλὴ πράξις εἶνε τὸ πᾶν, ἢ φήμη δὲν εἶνε τίποτε.

— Τὰ παλιὰ χρόνια εἶνε τὰ καλλίτερα καὶ οἱ παλιοὶ φίλοι οἱ πιστότεροι...

— Ἐκεῖνος διδάσκει καλῶς τὴν ἠθικὴν ὅστις εἶναι ἠθικῶς.

— Τὸ μόνον πρᾶγμα διὰ τὸ ὁποῖον οὐδέποτε μετανοοῦμεν εἶνε ἡ ἐκπλήρωσις τοῦ καθήκοντος.

— Γράφε ἐπὶ τοῦ χροῦσῦ ὅσας εὐεργεσίας ἔλαβες καὶ ἐπὶ τῆς ἄμμου ὅσας ἔκαμες.

— Ἄν ὅλοι σ' ἐχθρεύονται, γίνου σὺ ὁ ἴδιος φίλος τοῦ ἑαυτοῦ σου.

Ι. ΠΟΛΙΤΗΣ: 'Υπαρχ. 12 ὀμ. 'Αθ.

Ἡ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ

Μέχρι τῆς στιγμῆς δὲν συνεκεντρώθησαν ἐκ τῶν ἐπαρχικῶν αἱ ζητηθεῖσαι γνώμαι τῶν ἀρχῶν τῶν προσκοπικῶν Κέντρων διὰ τὴν δευτέραν Πανελληνίον προσκοπικὴν συγκέντρωσιν. Ἄλλ' αἱ μέχρι τοῦδε λιηφθεῖσαι ἀπαντήσεις κηρύσσονται μετ' ἐνθουσιασμοῦ ὑπὲρ τῆς συγκεντρώσεως. Πληροφοροῦμεθα ὅτι ἂν ἀποφασισθῇ θὰ λάβῃ πιθανότατα παμβαλκανικὴν μορφήν. Ἐπ' αὐτῆς θὰ συγκροτοθῇ εἰδικὴ συνεδρίασις τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τοῦ Σώματος.

Εἰς τὴν Καστορίαν ἡ ὁμάς τῶν Προσκόπων Οἰκιστοφῆου ἤκουσε μακρὰν ὁμιλίαν ὑπὲρ τοῦ Προσκοπισμοῦ ἐκ μέρους τοῦ διαχειριστοῦ κ. Ἰω. Ἀγγελοπούλου.

— Κροτεῖ δὲ σκέψεις ἐκεῖ νὰ γίνῃ ἡ πρώτη ὁμάς ἑξ ὧνων Προσκόπων κάτω τὸ σύστημα τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ Σκωτσέλων.

— Ἡ ὁμάς τῆς Ἀγουλινίτσας ἔκαμεν τακτικὴν ἐναρξιν τῆς λειτουργίας τῆς.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟΝ ΤΗΣ ΑΓΗΣ ΔΕΚΑΠΕΝΤΑΕΤΗΡΙΔΟΣ

(1911-1926) ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΕΩΣ ΕΤΟΣ ΤΟ 1927

Ἡ ἀγλὺς ἡ πυκνὴ ποῦ σκιάζει τὸν Ἑλληνικὸν ὀρίζοντα, παραμερίζει πρὸ τῶν ὀραματισμῶν τοῦ νέου ἔτους, παραμερίζει πρὸ τῶν ὀραματισμῶν τῆς εὐτυχίας καὶ τῆς ἀνορθώσεως τῆς κοινωνίας καὶ τῆς πατρίδος. Μέσα εἰς τὸ λαμπρὸν πλαίσιον τοῦ εὐγενοῦς ἀγῶνος τῆς σφυρηλατήσεως τῆς καλυτέρας Προσκοπικῆς αἰρίας ὡς σημειωθῆ χρυσοῖς γράμμασιν ὁ σταθμὸς οὗτος τῆς Ἑλληνικῆς Προσκοπικῆς Ἱστορίας.

Βαρὺς κατέπεσεν ὁ ἐπιτύμβιος λίθος εἰς τὴν πρῶτην δεκαπενταετίαν τῆς ζωῆς τοῦ Προσκοπισμοῦ ἐν Ἑλλάδι καὶ ἡ ἰσορροπία τοῦ Φοίνικος διεγράφη ἐν ὄλῃ τῆς τῆ ἐκπολιτιστικῆς μεγαλοπρεπείας εἰς τὸ πλαίσιον τῆς Ἱστορίας τῆς Ἑλλάδος τῶν τελευταίων δέκα πέντε ἐτῶν.

Ἀπὸ τοῦ ὕψους τῆς Πρῶτης δεκαπενταετηρίδος ἀτενίζομεν σήμερον τὸν Ἑλληνικὸν Προσκοπισμὸν, ἀνορθωθέντα ἐν τῷ διηγετικῷ ἀγῶνι, ἔφηθον πλέον ἀκλιμὸν καὶ σφριγιῶντα φέροντα ὑπερηφάνως ὀλόκληρα τὰ 15 ἔτη τῆς ζωῆς του.

Ὑπερηφάνως, διότι ἐπετέλεσεν ἔργον ἱερὸν καὶ ἐκπολιτιστικόν, διότι ἐπορεύθη πορείαν δύσκολον καὶ πλήρη κινδύνων, διότι κατέπεσεν ἐκ τῶν διηγετικῶν καιρῶν τοῦ ἀγῶνος χωρὶς ν' ἀνακόψῃ ποτὲ τὴν πορείαν του.

Κατὰ τὰ δέκα πέντε αὐτὰ ἔτη τὸν εἶδαν ἐν ὄλῃ τῆς δόξης ἡ Πηνυξ καὶ ὁ Ὀλυμπος, ἡ Ἀττικὴ καὶ ἡ Θεσσαλία, ἡ Μακεδονία καὶ τὸ Αἰγαίον καὶ τὸν ἐγγὺς ὄρισαν τὰ Μικρασιατικὰ ὄρη πτερυγίζοντα μετὰ τὴν Ἑλευθερίαν καὶ διατρέχοντα γηθοσύνας τὰς κοιλάδας τῶν Τράλλων καὶ τῶν Σάρδεων ἐστεφανωμένον τῆς νίκης τὸν στέφανον.

Καὶ ὅταν τὰ ἔτη τῶν ἐθνικῶν θριάμβων διεδέχθησαν ἐθνικοὶ Σπαραγμοὶ πρῶτος ἔπειτα τὰ στήθη διαμοιραζόμενος τὰ πλήγματα τῆς μοίρας μετὰ τὴν πατρίδα.

Τὰ δέκα πέντε αὐτὰ ἔτη εἶδαν τὸν Φοίνικα νὰ τεύχῃ περίλαμπρος παρά τὸ πλευρὸν νικηφόρων Βασιλέων καὶ στρατηλατῶν καὶ νὰ στέφῃ κεφαλὰς ἡρώων καὶ τὸν εἶδαν ἐπίσης μίαν νύκτα ἀποφράδα νὰ ὀρηγῆ ἐπὶ τῶν πτωμάτων τῶν τέκνων τοῦ Προσκοπικοῦ τοῦ Ἀἰδινίου παρά τοὺς λόφους τοῦ Σιπύλλου, ἐκεῖ ὅπου αὐτὰ ἔπεσαν μαζὺ μετὰ τὴν Ἑλλάδα.

Τὰ δέκα πέντε αὐτὰ ἔτη ἔλαβε τὸ βάπτισμα τοῦ πυρός, ἐπολέμησε παρά τὴν Σημαίαν καὶ τὸν Σταυρὸν καὶ ἔδωκε μάχας οἷα ἡ τοῦ Ἀἰδινίου ποῦ ἠμαύρωσαν χιλιάς Μάφεγγιγ.

Καὶ μαζὺ μετὰ τὴν Ἑλλάδα ποῦ ἀκολουθοῦσαν τὴν ἀναπόφευκτον φορὰν τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων ἔκλινε πρὸς τὴν δύσιν τῆς, ἐψυχορράγησε καὶ ὁ Ἑλληνικὸς Προσκοπισμὸς.

Ἀλλὰ τὰ ἔτη παρήλθον, καὶ εὐτυχῶς ἡ ζωὴ τοῦ Προσκοπισμοῦ δὲν προσμετρήθη μετὰ τὸ μέτρον τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς.

Ὁ Ἑλληνικὸς Προσκοπισμὸς μετὰ τὴν Ἑλληνικὴν φυλὴν ἀνορθώθησαν ἐκ τῆς τέφρας τῆς ὁποίας ἐθέρημναν τὰ δάκρυα ἐνὸς λαοῦ διὰ νὰ ἐξακολουθήσουσιν τὸ ἔργον τῶν.

Καὶ ἡ ἐπέτειος τῶν 15 ἐτῶν τὸν ἤρην ἐπὶ τῷ ἔργῳ τῆς ἀνορθώσεώς του.

Δὲν κρατεῖ πλέον τὸ ὄπλον διὰ νὰ ὑπερασπισθῆ τὴν

πίστιν καὶ τὴν πατρίδα. Ἡ ἐποχὴ τῶν πολέμων ἔληξε. Κρατεῖ τὸν πυρσὸν τοῦ φωτός, τὸν ὀρνὸν τῆς ἀληθείας διὰ νὰ ὀδηγήσῃ μίαν κοινωνίαν ποῦ παρεκλίναε τῆς εὐθείας ὁδοῦ, νὰ τὴν ὀδηγήσῃ λέγω εἰς τὸν δρόμον τῆς περαιτέρω ἀνθρωπίνης ἐξελίξεως.

Τιμὴ εἰς ἡμᾶς ποῦ ἔλαχεν ὁ κληρὸς τῆς τιμῆς νὰ ὑπηρετήσωμεν τὸν Ἑλληνικὸν Προσκοπισμὸν κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτὰς τῆς ἀνορθώσεώς του.

Δόξα σὲ Σᾶς, νεαροὶ Ἑλληνόπαιδες Πρόσκοποι, ποῦ ἐπέπρωτο νὰ γίνητε οἱ φορεῖς καὶ οἱ σκαπανεῖς τῶν ἰδεῶν καὶ τῶν πεπωμένων ποῦ θὰ στηριχθῆ ἡ νέα Ἑλληνικὴ Πατρίς, ἡ νέα Ἑλληνικὴ κοινωνία, ἡ νέα παγκόσμιος ἀνθρωπότης.

Φανεῖτε ἀντάξιοι τῆς ἀποστολῆς σας, περιφρονήσατε τοὺς κωλυσιεργοῦντας, ἐργασθεῖτε μετὰ ζῆλον καὶ φανατισμὸν καὶ μετὰ τὸν πυρσὸν τοῦ φωτός ἀφυπνίσατε τὴν νεκρὰν νεολαίαν ποῦ ληθαργεῖ γύρω σας.

Τὸ ἔτος αὐτὸ ποῦ εἶνε μπρὸς Σας πρέπει νὰ εἶνε ἔτος τελείας ἀνορθώσεως.

Τὸ παρελθὸν εἶνε ἐνδοξον, τὸ μέλλον μέλει καὶ μόνον σεῖς λείπετε μετὰ τὸν πυρσὸν τοῦ φωτός καὶ τὴν κραυγὴν «Νεκροὶ ἐγερθεῖτε» γὰρ ν' ἀφυπνίσετε τὴν Ἑλληνικὴν Νεολαίαν.

Ἔχετε ὄλα πᾶ μέσα νὰ τὸ κάμετε. Κάμετέ το.

Ἐσσεαλονίκη Ἰανουάριος 1927

ΝΙΚΟΛ.—ΥΜΒΑΣ

**ΟΙ ΠΡΟΣΚΟΠΟΙ ΣΕΡΡΩΝ
ΕΙΣ ΤΟ ΣΙΔΗΡΟΚΑΣΤΡΟΝ**

ΣΕΡΡΑΙ, Φεβρουάριος.—Κατ' ἀπόφασιν τοῦ ἀρχηγοῦ κ. Σούζη οἱ πρόσκοποι Σερρῶν ἔκαμαν διήμερον ἐκδρομὴν εἰς τὸ Σιδηρόκαστρον. Ἐκεῖ διενυκτέρευσαν εἰς τὸ ὀρφανοτροφεῖον, ὅπου καὶ κατέλυσαν γενόμενοι εὐγενῶς δεκτοὶ ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ. Ἐκεῖθεν ἐξέδραμον εἰς τὰ Λουτρά ἐπὶ ὑψώματος ἀρκετὰ γραφικοῦ ὅπου ἔμειναν μέχρι τῆς νυκτὸς ὑπὸ τὸ φῶς δὲ τῆς σελήνης ὁ Στρυμὼν διεγράφετο ὀφιοειδῆς.

Οἱ πρόσκοποι μετὰ τὸ φαγητὸν ἐχόρευσαν ψάλλοντες ἠατριωτικὰ ᾄσματα. Μεγάλως περιποιηθεὶς παρέσχεν ἡ Κυρία Πλαταρίδου τοῦ Ἐφόρου Σιδηροκάστρου. Ἀκολουθῶς ἐπανῆλθον ἄδοντες καθ' ὁδὸν εἰς τὸ ὀρφανοτροφεῖον. Τὴν ἐπομένην ἐν μουσικαῖς ἡ ὀμάς παρήλασε πρὸς τὴν Ἀκρόπολιν τοῦ Σιδηροκάστρου ἡ ὀποία χωρίζει τὰς δύο συνοικίας. Ἐκεῖθεν δὲ ἀποθαύμαζε τις τὴν ὀλοπράσινην πεδιάδα γραφικὴν καὶ ἠλιόλουστον.

Ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως οἱ πρόσκοποι ἀπεθαύμασαν ἐκτὸς τῶν ἄλλων καὶ τὸ παλαιὸν θησαυροφυλάκιον, ἧτοι πύθον κτιστὸν περιλαμβάνοντα 10 ἀνθρώπους. Μετὰ τὴν ἐπίσκεψιν καὶ τῆς ἐκκλησίας οἱ πρόσκοποι μετέβησαν εἰς τὴν Μητρόπολιν, ἐκεῖθεν δὲ εἰς τὸ σχολεῖον ὅπου ὁ ἐνωμοτάρχης Βογιατζῆς ἀπήγγειλε ποίημα. Ἐπειτα οἱ πρόσκοποι ἀνεχώρησαν εὐχαριστήσαντες τὸν διευθυντὴν τοῦ ὀρφανοτροφείου.

Κ. Ν. Στοιγιάνου

Πρόσκοπος Β' ὀμάδος Σερρῶν

Α.Ε. ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΚΕΡΔΩΝ ΕΚΑΣΤΗΣ ΤΩΝ ΚΛΗΡΩΣΕΩΝ

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ

Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1927 ἑκάστη κλήρωσις
τοῦ Μεγάλου Λαχείου εἶναι αὐτοτελής
μὲ 5.000 Λαχνούς Κερδίζοντας εἰς
ἑκάστην κλήρωσιν 5.500.000

1ος	ΛΑΧΝΟΣ ΔΙΑ ΚΑΘΕ ΚΛΗΡΩΣΙΝ	2.000.000
2ος	» » » »	400.000
3ος	» » » »	300.000
4ος	» » » »	200.000
5ος	» » » »	100.000
6ος	» » » »	80.000
7ος	» » » »	50.000
8ος	» » » »	40.000
9ος	» » » »	30.000
10ος	» » » »	24.000
Οἱ 4990	ὑπόλοιποι λαχνοὶ κερδίζουν ἐν ὅλῳ	2.276.000
3000		3.500.000

Ἐὰν συμπέσῃ ὡς ἐκ τοῦ συστήματος τῆς διανομῆς τῶν κερδῶν ἀριθμὸς
τις νὰ κερδίσῃ εἰς μίαν κλήρωσιν πλείονα τοῦ ἑνὸς κέρδη ὁ ἀριθμὸς οὗτος
λαμβάνει πάντα τὰ κέρδη ταῦτα.

Β' ΚΛΗΡΩΣΙΣ 24 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑΙ ΚΛΗΡΩΣΕΩΝ

27 Φεβρουαρίου

24 Ἀπριλίου

26 Ιουνίου

28 Αὐγούστου

30 Ὀκτωβρίου

31 Δεκεμβρίου

Ἐκαστον Γραμμάτιον διαφεύεται εἰς 4 τμήματα πωλούμενα ἀντὶ 50
Δρχ. καὶ παρέχοντα δικαίωμα εἰς τὸ τέταρτον τῶν ὡς ἄνω κερδῶν.